

číslo 6/2021

vychází od roku 1934

Šlapanický ZPRAVODAJ

List občanů Šlapanic a Bedřichovic

str. 9

**Co nám
přinesl
letošní rok**

str. 13

**Obnova
drobných
sakrálních
památek
v regionu**

str. 35

**Co se děje
na polích a ve
stájích kolem
vás**

rodina

má mnoho krásných podob

Seriál podcastů Rodinných pasů Jihomoravského kraje

Jak se žije rodinám pečujícím o rodinného člena
s postižením, ovdovělým rodinám, rodinám cizinců,
pěstounů nebo sendvičovým rodinám?

**V PĚTI DÍLECH NAHLÉDNEME DO ŽIVOTA RODIN
S RŮZNÝMI ŽIVOTNÍMI PŘÍBĚHY.**

Seznámíme se s opravdovými rodinnými příběhy,
upřímnými pocity a dojemnými prožitky jejich členů,
probereme mýty, uvedeme skutečná fakta
a přineseme i užitečné informace.

Poslechněte si podcasty
Rodinných pasů o tom, jak se žije
rodinám v Jihomoravském kraji.

Dostupné online pod názvem
„Rodina má mnoho krásných podob“
na streamovací službě

a na webu

jiznimorava.rodinnepasy.cz/podcast

Vážení čtenáři,

vítám vás u posledního letošního čísla našeho zpravodaje. I tentokrát je pro vás připraven pestrý koktejl článků o životě kolem nás. I když si vaši pozornost zaslouží každá stránka, přeci jen si vás dovolím na několik z nich upozornit. Zmínit se musím o bohuľibé péči o drobné sakrální památky i o novinkách v BONAGRO, a.s., včetně ochrany polní zvěře díky senzorům Sensosafe.

Z dalších mi dovoluťe vyzdvihnout pravidelné, přesto stále poutavé zprávy ze vzdělávacích institucí či příspěvek s názvem „Sláva se jim vyhnula aneb Nepřiliš známé osobnosti bitvy tří císařů“. Součástí šestého čísla Šlapanického zpravodaje je i Svozový kalendář pro rok 2022.

Závěrem mi dovoluťe popřát vám krásné svátky vánoční a šťastný rok 2022!

Přeji vám dobré čtení.

Mgr. Anna Mrázová

ŠLAPANICKÝ ZPRAVODAJ – periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6× ročně, vydává Město Šlapanice, IČO: 00282651. Ev. č. MK ČR 10246.

Šéfredaktorka: Mgr. Anna Mrázová, e-mail: mrazova@slapanice.cz, tel.: 533 304 328, mobil: 724 783 070. Grafika a sazba: Jan Šlancar, www.slancar.cz. Korektura: Hana Ucekajová, titulní fotografie Pavel Hrančík.

Tiskárna: SAMAB PRESS GROUP, a. s., Cyrilská 14, 602 00 Brno. Náklad 3300 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic.

Distribuce 10. – 12. prosince 2021. Uzávěrka příštího čísla 10. ledna 2022.

Pokud vám do týdne od data distribuce nebyl zpravodaj doručen, můžete si jej vyzvednout na podatelně MěÚ Šlapanice. Veškeré materiály otištěné ve Šlapanickém zpravodaji, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřipustné a může být stíháno podle zákona.

PROJEKTY MĚSTA	4
AKTUALITY	6
Z RADNICE	
Co nám přinesl letošní rok	9
Co chystáme pro rok 2022	10
Rozpočet města na rok 2022	12
Nové obecně závazné vyhlášky města	13
Obnova drobných sakrálních památek v regionu	13
NAŠE TÉMA	
Nezapomeňte si zaregistrovat popelnici pro svoz odpadů!	15
Městští strážníci o krok dál	17
Kam s vánočními stromky	17
Co je nového na cyklostezkách na Šlapanicku	18
Aplikace Mobilní rozhlas	19
NÁZORY	
Dopis občanům	20
Město Zdravé Šlapanice?	20
Pardálov a územní plán	21
ROZHOVOR	
Rozhovor s Ivanem Sedláčkem	22
ŠKOLSTVÍ	
MŠ Hvězdička a tradice	23
Malé podzimní ohlédnutí	24
Podzim v MŠ Ponětovice	25
Jak svět Nepřichází o básníky	25
VOLNÝ ČAS	
Co jste hasiči... ..	27
Lité boje pod radničním mečem ve Šlapanicích popáté a s rostoucím leskem	29
Zahrádkáři informují	30
Muzeum je tady také díky vám a hlavně pro vás!	31
Sláva se jim vyhnula aneb Nepřiliš známé osobnosti bitvy tří císařů	32
RŮZNÉ	
Co se děje na polích a ve stájích kolem vás	35
Začátky televize ve Šlapanicích	36
Šlapaničtí senioři na cestách během roku 2021	37
Kde je vůle, tam je i cesta	38
Vzpomínky na výsadkářství a horolezectví	39
Ve Šlapanicích před 100 lety	40
V lihové kóji přes socialistickou hranici	41
INZERCE	

Autor fotografií: Pavel Hrančík

Koláč pro hospic

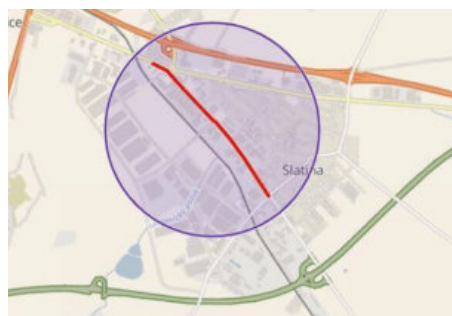
V říjnu se ve Šlapanicích konala sbírka Koláč pro hospic. Díky vašim příspěvkům se celková částka v pokladničkách vyšplhala na 44 791 Kč. Dalších 2 420 Kč bylo hospici věnováno prostřednictvím termínu. Děkujeme všem, kteří do kasičky Charity Rajhrad na péči o nevléčitelně nemocné přispěli. Děkujeme, že pomáháte!

Besedy s občany k odpadovému hospodářství

Ve dnech 14. října a 4. listopadu 2021 se v kinosále ZŠ Šlapanice konaly dvě besedy s občany o nové organizaci svozu odpadu od 1. ledna 2022. Setkání se účastnili nejprve obyvatelé rodinných domů, při druhém setkání pak zástupci domů bytových. Na četné dotazy odpovídal jak místostarosta Mgr. Michal Kláška, tak Ing. Tomáš Hlavenka ze společnosti ASHPA, jež se zabývá zaváděním principů cirkulární ekonomiky (oběhového hospodářství) do běžné praxe.

Cyklisté v budoucnu projedou kolem Řípské bezpečněji

Zdroj: brnotoday.cz

Koncem října rozhodli radní města Brna o zpracování investičního záměru na novou cyklotrasu v úseku od Olomoucké po ulici Tuřanka. Úsek dlouhý 1 750 metrů by byl součástí páteřní cyklotrasy vedoucí z centra města přes Šlapanice na Pozořicko.

Cílem je zvýšit bezpečnost cyklistů, kteří by měli co nejméně přejíždět přes ulici Řípskou. Tou denně projede bezmála dvacet tisíc vozidel, mezi nimiž je zhruba pětina nákladních aut a autobusů.

Perný první listopadový víkend (6. a 7. 11. 2021)

V sobotních dopoledních hodinách se nejprve rozběhly poslední letošní Farmářské trhy, které vzbudily skutečně nadstandardní zájem jak ze strany prodejců, tak nakupujících. Nedaleko – za zdmi radnice –, se dopoledne starostka města přivítala s novými občanky.

V odpoledních hodinách nabitý program pokračoval slavnostním otevřením Domu v parku. V neděli se pak společným úsilím dobrovolníků podařilo zasadit na devět desítek ovocných stromů u cyklostezky na Tuřance.

První šlapanická KnihoBudka

U příležitosti slavnostního otevření Domu v parku byla dne 5. listopadu 2021 poprvé knihami naplněna 1. šlapanická KnihoBudka.

Návštěvníci zdravotního střediska na ulici Karla Čapka či náhodní kolemjdoucí si tak mohou nyní knihy nejen půjčovat, ale také si je brát domů.

Zdroj: Pavla Růžicková

Naopak máte-li doma knížku, kterou už jste přečetli a je vám ji líto vyhodit, vyměňte ji v KnihoBudce za jinou. Nebo ji tam prostě jen nechte, ať si ji může přečíst někdo jiný. KnihoBudky slouží k bezplatnému půjčování a výměně knih.

Výstava Hledání šlapanické víry

V Domě umění města Brna se pod hlavičkou projektu Hledání šlapanické víry: chryzantémy, společenství, rituály, paměť realizovaného v rámci Specifického výzkumu FaVU-S-21-7349 na FaVU VUT v Brně konala stejnojmenná výstava. Expozice nabízela zlomky ze šlechtitelské tvorby Jana Dvořáka (1924–2006), které se zachovaly v podobě identifikovaných odrůd zahradních chryzantém se sbíraných paní Martou Fišerovou ze ZO ČZS Šlapanice.

Exkurze 2. A do šlapanického kravína

Dne 10. listopadu 2021 se třída 2. A vydala v rámci prvouky na exkurzi do kravína ve Šlapanicích. Děti zde viděly krávy, býky i čerstvě narozené tele. Prošly si celý areál, zastavily se u procesu dojení a dozvěděly se spoustu informací, například kolik litrů mléka kráva nadojí, kolik váží, kolik krav v kravíně chovají a mnoho dalšího. Dětem se exkurze líbila a určitě na tento zážitek nezapomenou.

Aby byla škola lepší

Ve dnech 11. až 25. listopadu 2021 proběhlo mezi rodiči dětí ze šlapanických mateřských škol a rodiči žáků ZŠ Šlapanice dotazníkové šetření. Jeho cílem bylo přispět k budování vize ZŠ, kterou škola v součinnosti s městem jakožto zřizovatelem připravuje.

Dostavba ZŠ se stala třetí nejlepší stavbou v kraji

Stavba nového školního pavilonu a sportovní haly v rámci Rozšíření kapacit ZŠ Šlapanice získala v soutěži Stavba Jihomoravského kraje 2020 třetí místo.

Zdroj: Josef Kopecký

Sté narozeniny

Dne 16. listopadu 2021 oslavila paní Božena Náhunková 100. narozeniny. K významnému životnímu jubileu přišla této nejstarší občance Šlapanic jménem města popřát i paní starostka.

Zdroj: Květuše Bartošová

Paní Božena Náhunková je rodačkou ze Šlapanic. Narodila se na Jiráskově ulici, kde žije dodnes. Vyučila se v Brně dámskou krejčovou. Od mládí byla aktivní ve šlapanickém Sokole, zúčastnila se i sletů v Praze. Byla vyhlášenou tanečnicí a hrála i divadlo. S manželem Miroslavem, servisním technikem, vychovala tři děti a v rámci tehdejších možností se s ním podívala i do světa.

Když jsme my děti „odskočily“, našla si práci – mezi lidmi, jak chtěla – na šlapanickém nádraží. Na ta léta velmi ráda vzpomíná. S radostí a péčí se věnovala také rozrůstající se rodině: vnučkám a pravnoučatům (pro ty je dodnes milovanou „babi Boží“). Není to jen vděčnost za ta uplynulá léta, co cítíme. S opravdovou láskou a štěstím prožíváme to, že je tu stále s námi.

Ilona Lázničková

Šlapanické Vánoce na náměstí začaly

Dne 28. listopadu 2021 se na 1. adventní neděli rozsvítil vánoční strom na Masarykově náměstí. Ke slavnostní atmosféře přispělo jak vystoupení dětí ze ZŠ Šlapanice a z Hudební školy Yamaha, tak koncert skupiny Brixen Band.

Zdroj: Michaela Trněná

Město spustilo Portál občana v pilotním provozu

Portál občana města Šlapanice je od listopadu do konce roku 2021 spuštěn v pilotním provozu na adrese <https://portal.slapanice.cz>. Poskytuje možnost on-line komunikace mezi občanem a úřadem. Touto cestou se můžete registrovat k novému poplatku za svoz komunálního odpadu, zaregistrovat svého psa, požádat o zábor veřejného prostranství nebo kácení dřevin. Portál poskytuje také možnost platby poplatků přímo přes platební bránu. Připojujeme se tak k trendu digitalizace služeb občanům.

DOPRAVA**Lepší doprava hned z několika směrů**

Město Šlapanice bylo a ještě nějakou dobu zůstane obklopeno celou řadou dopravních omezení. Naštěstí se ale podařilo již některé práce dokončit, a proto se situace již nyní o poznání zlepšila.

Rekonstrukce ulice Tuřanka

I přes veškeré komplikace, které musel zhotovitel stavby v průběhu osmiměsíční rekonstrukce řešit (zejména na křižovatce u kapličky), se po-

dařilo záměr dotáhnout do konce. Silniční provoz bude obnoven v první polovině prosince 2021.

Rekonstrukce silnice Brněnská

Veškeré rekonstrukční práce byly dokončeny v termínu, a tak mohl být dne 24. listopadu 2021 na této klíčové komunikaci obnoven obousměrný provoz.

Oprava kanalizace Dvorska

Od 11. listopadu 2021 jsou silnice v obci Dvorska již dokončené a průjezd pro veškerou dopravu.

Rekonstrukce líšeňské ulice Ondráčkova

Ondráčkova ulice v Líšni je po téměř dvouleté uzavírci od 5. listopadu 2021 již také otevřena automobilové dopravě. MHD jezdí postaru, novinkou je snížení rychlosti na 30 km/hod.

Městský úřad uzavřen

Ve dnech **29. až 31. prosince 2021** bude Městský úřad Šlapanice (pracoviště v Brně i ve Šlapanicích) **uzavřen**.

Tříkrálová sbírka ve Šlapanicích

Tradiční Tříkrálová sbírka proběhne ve Šlapanicích a Bedřichovicích **8. ledna 2021**. Jako každý rok zajišťuje sbírku Orel Šlapanice. Kdo z dětí nebo dospělých by se chtěl zapojit, může se co nejdříve hlásit u paní Markéty Jaškové, koordinátorky TKS pro Šlapanice, telefon: 608 857 875.

Bohoslužby ve Šlapanicích o Vánocích 2021

pátek	24.12.	Štědrý den	16. ⁰⁰ 21. ³⁰	první vánoční mše, zahájení vánoc, žehnání betlémů půlnoční (mše „in nocte“ – v noci)
sobota	25.12.	Narození Páně	7. ⁰⁰ 8. ⁴⁵ 18. ⁰⁰	jitřní (mše „in aurora“ – zasnívání) hlavní vánoční mše (mše „in die“ – vedne) vánoční koncert chrámového sboru
neděle	26.12.	sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa sv. Štěpána	7. ⁰⁰ 8. ⁴⁵ 18. ³⁰	ranní devátá večerní mše
pondělí	27.12.	sv. Jana Evangelisty	7. ⁰⁰	
úterý	28.12.	sv. betlémských dětí	18. ⁰⁰	
středa	29.12.	sv. Tomáše Becketa	18. ⁰⁰	
pátek	31.12.	sv. Silvestra	15. ⁰⁰	děkovná mše za uplynulý rok 2020
sobota	1. 1.	Nový rok, slavnost Matky Boží Panny Marie	8. ⁴⁵ 10. ³⁰ 18. ³⁰	první novoroční mše večerní mše
neděle	2.1.	2. neděle po Narození Páně	7. ⁰⁰ 8. ⁴⁵ 18. ³⁰	ranní devátá večerní mše

Aktuální informace (včetně případných covidových omezení) najdete na www.farnostslapanice.cz

Co nám přinesl letošní rok

Letošní rok se odehrával ve stínu covidové pandemie, která ovlivnila a stále velmi ovlivňuje každodenní životy nás všech. I přes všechny obtíže jsem přesvědčená, že jsme ve Šlapanicích prožili mnoho pěkného – krásné okamžiky vítání malých občánků, setkali jsme se při jarním úklidu Šlapanic, chodili jste spolu s námi do letního kina a rekordní návštěvnost zažily Šlapanické slavnosti. V květnu si naši senioři, ale i další občané vyzkoušeli nordic walking pod vedením paní lektorky a doslova vzkříšení zažívají farmářské trhy s velkou účastí prodejců i občanů. Vydařil se také Obecní svátek v Bedřichovicích nebo amatérský Starostův běh.

Šlapanice umějí i solidárně pomáhat. Znovu to dokázaly také letos, kdy se občané s městem podíleli na pomoci obcím postiženým tornádem, zastupitelé podpořili svým souhlasem i finanční pomoc města. Zastupitelstvo letos pomáhalo rovněž při vybudování chráněného bydlení pro autisty, přičemž bez této pomoci by projekt Nového domova měl s realizací velké problémy. Děkuji vám.

I přes propad příjmů města se nám podařilo v letošním roce zrealizovat taktéž mnoho akcí, z nichž můžeme mít radost a které zpříjemní život našich občanů.

Sanace Cukrovaru

Sanační práce v Cukrovaru běží naplno, byť pro většinu z nás již neviditelně. Probíhá čištění podzemních vod a znečištěného podloží. Pro jednoduchou představu je pomocí systému vrtů do podloží vpouštěna voda s oxidačními činidly, následně je znovu sbírána na dalších místech areálu a sanačním drénem a na dekontaminační stanici přečišťována. Vyčištěná voda je zpětně znovu zasaňována. Dokončení sanačních prací je plánováno do prosince 2023. Areál zatím slouží svému původnímu účelu a pronájmy z areálu jsou příjmem

města. **Příjmy z pronájmů již zaplatily městu kupní cenu areálu a nyní pomáhají spolufinancovat vlastní sanaci.**

Dům v parku

Podařilo se dokončit Dům v parku, který v sobě ukrývá hned dvě stavby – restauraci a knihovnu. Propojeny jsou malým přednáškovým sálkem, který může využívat jak restaurace, tak knihovna. Zatímco restaurace slouží od začátku července, knihovnu jsme slavnostně otevřeli a předali čtenářům v listopadu. Knihovna i restaurace nabízejí překrásné propojení s areálem parku. Přejeme všem návštěvníkům,

Zdroj: Michaela Trněná

aby se v knihovně i restauraci cítili jako doma a doufáme, že budete častými hosty. Děkuji ještě jednou všem, kteří se na přípravě a realizaci stavby podíleli: oddělení investic našeho úřadu (Ing. Haně Válkové, Ing. Dagmar Holasové), Spolku šlapanických architektů za návrh, Ing. arch. Milanu Podroužkovi za projekt a firmě 3V & H, s. r. o. za realizaci.

Stezka Riegrova – Černý splav: Další část zelené páteře města je hotova

Po dlouhých letech se podařilo zrealizovat poslední část stezky Šlapanice–Bedřichovice. Zpevnění

břehů umožnilo úpravu pěšiny od ulice Riegrovy po Černý splav. Postupně se tak daří naplňovat záměr zpřístupnit obyvatelům Říčku jako zelenou páteř našeho města, která prochází od Bedřichovic přes Šlapanice až po Ponětovice.

Zastávka Seniorbusu u Penny

V listopadu byla do provozu uvedena zastávka Seniorbusu u Penny. Nejvíce času při realizaci zastávky zabralo hledání vhodného umístění, nakonec došlo k dohodě s firmou a zastávka je umístěna přímo na parkovišti Penny.

Městský úřad: Portál občana i platební automaty

Městský úřad připravil k pilotnímu spuštění v závěru letošního roku portál občana a pokračuje tak v zpřístupňování úřadu občanům online. Více informací o portálu najdete samostatně dále ve zpravodaji.

Výsadba zeleně

Pokračujeme v dalších výsadbách zeleně ve městě i okolí. Vysazena byla lipová alej v parku Riegrova, která dotváří zelený rámeček parku a také jej odstíní od ulice. Více než 90 ovocných

stromů – od moruší přes mišpule a jeřáby až po hrušky, jabloně či švestky – vysázeli v listopadu občané s dotační podporou Národního programu Životní prostředí a ve spolupráci s Dobrovolným svazkem obcí na Tuřance podél brněnské cyklostezky. Nové švestky na Zlámaninách pak vysadili další dobrovolníci s Brontosaury. Všem děkujeme za tuto pomoc.

Oprava další části střechy zdravotního střediska

V létě byla za 1,5 miliónu korun opravena druhá část střechy zdravotního střediska a středisko tak má kompletně opravenou střechu.

Oprava krajské silnice Slatina–Šlapanice

I když se jedná o krajskou investici, jsme rádi, že se podařilo silnici opravit, a to v krátkém čase tří měsíců. Poděkování patří SÚS JMK a krajskému zastupitelstvu za uvolnění financí na opravu, ale také všem řidičům a účastníkům provozu za ukázněný a trpělivý přístup. Zahájení uzavírky proběhlo dobře také díky spolupráci s krajským dopravním inspektorátem PČR a místním oddělením PČR. Děkujeme.

Finiš cyklostezek Šlapanice a okolí

Za poslední dva roky se podařilo dotáhnout systém cyklostezek v našem okolí téměř do úplného konce. Finišuje tak projekt, s nímž jsme začali v roce 2015. Šlapaničtí občané se po

Zdroj: Luděk Migdau

stezkách dostanou do Bedřichovic a dál do Mariánského údolí nebo do Brna, Ponětovic, Kobylnic, Sokolnic, Prace i Blažovic. Na příští rok připravujeme náhradní řešení stezky do Jířkovic, kde se ani přes veškerou snahu nepodařilo vykoupit pozemky od vlastníků.

Údržba města

Součástí města je i jeho údržba, kterou provádí technická četa Správy nemovitostí města. Ta se stále potýká s nedostatkem pracovníků, přesto postupně rozšiřuje své možnosti a nově se od letošního roku věnuje údržbě zeleně nejen ve městě, ale též vysázené zeleni v okolí města. Radikálně se tak zvýšil objem jejich práce.

Protože údržba města je velice náročná, chci na tomto místě velmi poděkovat všem občanům, kteří nám pomáhají s údržbou městských pozemků, ať už sečením trávy, nebo údržbou záhonů či chodníků. Vážíme si vaší pomoci a děkujeme, že nám pomáháte!

Těší mě, že život se u nás nezastavil a rozvíjí se. Chci poděkovat vám všem, kteří svým zájmem, prací, pomocí i tím, že přijdete na společná setkání, tvoříte Šlapanice a Bedřichovce tím, čím jsou. Chci poděkovat také vám všem, kteří pracujete ve šlapanických spolcích a staráte se o volný čas dětí i dospělých.

Michaela Trněná
starostka

Co chystáme pro rok 2022

Již teď v letošním roce se připravujeme na rok příští. Jednou z velkých výzev, které před námi stojí, je soutěž o návrh nové podoby Cukrovaru. Soutěž již běží, v listopadu se porota sešla znovu. Tentokrát již nad předloženými návrhy soutěžících. Výsledek soutěže bude znám a zveřejněn na jaře.

Stále dopracováváme **územní plán**. Protože souběžně dostáváme do rukou i výsledky urbanistické studie, je naší snahou ještě „propsat“ studii do územního plánu v rámci opakovaného veřejného projednání. Jedná se především o lepší popis charakteru stávající zástavby, v níž do-

chází k významnému rozvoji města. Posunujeme tak termín opakovaného veřejného projednání na začátek příštího roku. O zahájení projednávání a změnách, které v návrhu nastaly oproti veřejnému projednání, budeme občany v předstihu informovat, abyste se s návrhem mohli

dobře seznámit. Příprava návrhu územního plánu do čístopisu by pak již měla být rychlejší fází. Poté bude územní plán předložen ke schválení zastupitelstvu.

Naše životní prostředí

Město se intenzivně zabývá i otázkami životního prostředí. Pokud se rozhlédnete po našem území, vidíte změny v podobě vysazovaných zelených pásů se stromy a keři. Smyslem výsadby je rozčlenit krajinu, vrátit do ní rozmanitost a ochránit ji před nevratnými změnami. První zelené pásy už stojí. Ale jsou jen pouhým začátkem, na kterém se mnohému učíme – ať už náročné péči o tuto zeleň, nebo komunikaci se zemědělci, kteří k naší krajině také patří. S podporou Norských fondů připravujeme město a krajinu na klimatické změny, jimiž procházíme. V průběhu příštího roku je naším cílem co nejlépe připravit **Adaptační strategii města na změnu klimatu**. Významnou součástí bude též **plán krajiny**. Ten položí základy další péče o krajinu v okolí Šlapanic. Víme, že je třeba ji rozčlenit, víme, že potřebuje rozmanitost a víme, že v mnohých místech potřebuje konkrétní ochranu – před větrnou erozí, před splachy půdy, před přívalovými dešti.

Plán krajiny nám řekne, kde a jak máme postupovat. Základním předpokladem veškerých kroků je vlastnictví pozemků, bez vlastních pozemků nemůže město realizovat žádná nebo jen dočasná opatření. Předběžným odhadem víme, že k provedení opatření na našem území bychom potřebovali spíše desítky hektarů. A ty v současnosti město neovládá. Jednáme proto s vlastníky po-

zemků a snažíme se o odkupy orné půdy. Výkupy přitom město realizuje za tržní, tedy obvyklou cenu. Pokud nám chcete pomoci a jste vlastníky půdy, budeme rádi, když se nám ozve-

Školící centrum Masarykovy univerzity – nové centrum sociálních a zdravotních služeb?

Masarykova univerzita ukončila v roce 2020 svou činnost ve školícím centru na Nádražní ulici. Je to budova bývalé Hospodářské školy, na kterou obec Šlapanice při jejím založení věnovala pozemek. Ve finančním výboru, sociální komisi a zastupitelstvu budeme intenzivně projednávat možnost získat budovu do vlastnictví města. Je ve výhodné poloze k budoucímu centru Cukrovaru a zdravotnímu středisku, dobře dostupná a v dobrém stavu. Zastupitelé budou u tohoto záměru muset zvážit možnosti využití a také ekonomiku celého projektu. Nabízí se rozšíření poskytované zdravotní i sociální péče ve městě.

S univerzitou jednáme o možnosti pronájmu budovy již nyní, a to pro potřeby ordinací. Budova zdravotního střediska je nedostačující, v některých ordinacích se tísní i více lékařů a služeb a nemohou se dále rozvíjet. Dostavba střediska však bohužel není technicky možná. Hledáme proto nové možnosti pro umístění ordinací ve městě a volba padla i na univerzitní centrum. Současně jednáme s lékaři o rozšíření služeb. Občané se na nás obracejí se žádostí jak o rozšíření zubních ordinací, tak o další specializované služby zdravotníků.

Během příštího roku se bude jednat o největší záměr, před jaký budou zastupitelé postaveni.

Rozšíření kapacity MŠ Hvězdička

Dalším projektem, který připravujeme, je zvýšení kapacit MŠ Hvězdička, a to o jedno nové oddělení ve stávající budově na Masarykově náměstí, další dvě oddělení se poté připravují v budově na ulici Husova. U MŠ Hvězdička se v rámci projektu opraví i střecha a okna. Velkou roli při realizaci bude hrát samozřejmě i finanční situace města. Dosud totiž nebyly vypsány dotační výzvy na tyto tituly, a ty jsou při takto velkých investicích pro města a obce zásadní. Nicméně dotační tituly jsou avizovány na příští rok a my budeme připraveni se o ně ucházet.

V přípravě je i celá řada dalších projektů, jimiž jsou například rozšíření hřbitova, rekonstrukce hasičky, opravy veřejného osvětlení, projekty na úsporu energií, dokončení chodníku na ulici Jiříkovská a opravy dalších chodníků. A samozřejmě pokračující sanace Cukrovaru.

Vyjmenovala jsem celou řadu investičních akcí, které posunují naše město vpřed a dotvářejí nám materiální zázemí, takzvanou občanskou vybavenost. Za velmi podstatnou část našeho života si dovoluji považovat i „neviditelné“ projekty, jako je příprava nové vize naší základní školy, práci Zdravého města s nabídkou zajímavých aktivit pro seniory, děti a občany vůbec. A základem je samozřejmě i nabídka našich spolků, která představuje velmi širokou škálu aktivit sportovních i kulturních. Doufám, že všichni budou ve své činnosti pokračovat. Město je v ní bude rádo podporovat.

Přeji všem občanům ve městě šťastný a dobrý nový rok 2022. Budeme se těšit na setkávání s vámi.

Michaela Trněná
starostka

Rozpočet města na rok 2022

V prosinci předkládáme zastupitelům ke schvalování návrh rozpočtu na příští rok 2022. Rozpočet předkládáme jako vyrovnaný. To znamená, že příjmy i výdaje jsou plánovány ve stejné výši 284 milionů korun.

V několika předchozích letech jsme pracovali se schodkovým rozpočtem kvůli mimořádně velkým investičním akcím, jako bylo postavení nového pavilonu a sportovní haly školy a sanace staré ekologické zátěže v centru. Rozpočet města dosahoval v těchto letech asi 1,5násobku svého běžného objemu jak na straně příjmové, tak i výdajové. Možné to bylo jen díky tomu, že jsme byli mimořádně úspěšní v zisku dotací na stavbu školy a sanaci Cukrovaru. Samozřejmě také díky finančním prostředkům, které si město připravilo v letech 2015–2017.

Stejně jako další obce se však i my potýkáme s opravdu významným propadem daňových příjmů na jedné straně a stále se zvyšujícími provozními náklady na straně druhé, které jsou způsobeny růstem cen. Po pokrytí nutných provozních výdajů zbývá proto obcím na investice a opravy majetku čím dál méně peněz.

Jako město hospodaříme velmi obezřetně, a přestože jsme v roce 2020 projednali a s bankami připravili v očekávání velkých investic investiční úvěrový rámec ve výši 180 milionů korun a kontokorentní úvěr ve výši 100 milionů korun, vyčerpalo město díky obezřetnému financování i s dosud realizovanými akcemi k 31. prosinci jen 43,3 milionu korun. Z toho 30 milionů je zbytek z původního úvěru na opravy školy z roku 2014 (v letech 2015–2020 jsme z tohoto dluhu splatili větší část více než 50 milionů). Jen 13,3 milionu korun bylo použito na zaklopení skládky odpadů. Splácet tento úvěr začne město v lednu 2023, splatnost činí 20 let a splátky

město nijak významně nezatíží. Úvěr lze v případě příznivé finanční situace splatit i dříve.

Významnou část příjmů získává město i z nájmu. Za pozornost stojí například skutečnost, že z nájmu prostor v Cukrovaru se již městu vrátila celá kupní cena z roku 2021 ve výši 21 milionů.

Čerpání úvěru v příštím roce bude záviset na rozhodnutí zastupitelů a očekávám, že se pro případné navýšení úvěru rozhodnou jen v případě mimořádně důležitého záměru města, jakým by mohly být nákupy pozemků nebo objektu školického centra od Masarykovy univerzity na ulici Nádražní.

Investice města v roce 2022 budou i přesto významné. Čeká nás rozšíření MŠ Hvězdička na Masarykově náměstí o jedno další oddělení, včetně rekonstrukce oken a střechy na celé budově, a také dokončení hřbitova. Zatímco na mateřskou školu (včetně připravovaných dvou oddělení na Husově ulici) jsou očekávány dotace a my jsme na ně připraveni, nutné rozšíření hřbitova budeme financovat plně z vlastních prostředků města. Dotační tituly vypsány nebudou. Plánována je též rekonstrukce hasičky. Drobnější investice pak představují dokončení chodníku na Jiříkovské, nové výtahy v budově úřadu na Opuštěné, oprava chodníku na ulici Husova nebo mostů v majetku města. I v příštím roce pokračujeme v sanaci Cukrovaru, která potrvá do konce roku 2023. Z větší části je pokryta z dotace Operačního programu Evropské unie. Ustoupit jsme museli z prakticky připravených rekonstrukcí ulic Komenského či Švehlova.

V navrhovaném rozpočtu ponecháváme obvyklou dotaci spolkům a organizacím ve městě ve výši 1,5 milionu korun. Snažíme se tím i v současné době udržet maximální podporu spolkového života. Stejně tak navrhujeme prostředky na obvyklé kulturní akce ve městě, jako jsou Šlapanické slavnosti nebo Vánoce.

Pokryty jsou samozřejmě běžné výdaje na údržbu města, svoz odpadů a další.

Rezerva rozpočtu ve výši asi 12 milionů korun je určena na projektové přípravy a případné předfinancování akcí, které se mohou objevit v průběhu roku.

Znovu chci při této příležitosti poděkovat jak vedoucí finančního odboru Ing. Janě Juchelkové za pečlivou práci s rozpočtem, tak všem členům Finančního výboru zastupitelstva města Šlapanice za jejich stálou a velmi fundovanou odbornou pomoc při řešení finančních toků města.

I přes nemalé obtíže s jeho sestavením jsem přesvědčena, že návrh rozpočtu je dobrý a zajišťuje vše podstatné, co potřebujeme k životu. Je sestaven s maximální snahou udržet velmi dobrou finanční situaci města s extrémně nízkým dluhem (oproti původním předpokladům) a umožnit tak městu výchozí dobrou pozici při dalším rozvoji do budoucna.

Trvalý pobyt?

Pomoci svému městu můžete i vy, občané. Je to jednoduché: stačí, když si trvalé bydliště napíšete k nám – do Šlapanic a Bedřichovic. Každý občan s trvalým bydlištěm znamená pro město příjem až 19 tisíc korun ročně. Co to znamená pro názornost? Za 10 let vašeho pobytu jsme schopni opravit nebo vybavit hřiště, pořádný kus chodníku či veřejného osvětlení a jiné společné věci. Děkuje!

Michaela Trněná
starostka

Nové obecně závazné vyhlášky města

Od 1. ledna 2022 vejdu v platnost dvě nové vyhlášky města. První je OZV č. 4/2021, o místním poplatku ze psů, která novelizuje evidenci psů. Identifikátorem přestávají být známky přidělené správcem poplatku, pes musí být nově označen čipem. Dále zde byla doplněna sazba poplatku za psa chovaného na jiných místech, než je rodinný dům nebo byt. Poplatek se platí ze psů starších tří měsíců a platí jej držitel psa.

Sazba poplatku za kalendářní rok:

Za prvního psa:

- a) Šlapanice, rodinné domy .. 400 Kč
- b) Šlapanice, byty 800 Kč
- c) část Bedřichovice..... 200 Kč
- d) za psa chovaného na jiných místech neuvedených pod písm. a) a b)..... 400 Kč

Za druhého a každého dalšího psa téhož majitele:

- a) Šlapanice, rodinné domy .. 600 Kč
- b) Šlapanice, byty 1 200 Kč
- c) část Bedřichovice 300 Kč
- d) za psa chovaného na jiných místech neuvedených pod písm. a) a b) 600 Kč

Šlapanice:

- a) za prvního psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 200 Kč
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, kterým je osoba starší 65 let 300 Kč

Část Bedřichovice:

- a) za prvního psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 100 Kč
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, kterým je osoba starší 65 let 150 Kč

Od poplatku jsou osvobozeny osoby nevidomé, osoby závislé na pomoci jiné fyzické osoby, držitelé průkazu ZTP nebo ZTP/P, osoby provádějící výcvik psů k doprovodu těchto osob, osoby provozující útulek pro zvířata nebo osoby, kterým stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis. Od poplatku je také osvobozen držitel psa, který je přihlášen v sídle ohlašovny MěÚ Šlapanice.

Druhou novelizovanou vyhláškou je OZV č. 5/2021, kterou se stanovují **pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství ve městě.**

- a) Na všech veřejných prostranstvích je možný pohyb psů pouze na vodítku.
- b) Osoba doprovázející psa je povinna odstranit znečištění veřejného prostranství psími exkrementy.

- c) Zakazuje se se psy vstupovat na dětská hřiště, sportovní hřiště a pískoviště.

Plochy určené k volnému pobíhání psů:

- a) ulice Těsnohlídkova – zastavěná část pozemku p. č. 3572/2 mezi bytovými domy, chodníkem podél komunikace ulice Těsnohlídkova, komunikací a stavbou řadových garáží;
- b) ulice Nádražní – zatravněný pozemek p. č. 2269/2 (bývalý pozemek vlečky) v úseku mezi ulicemi Tyršova a Smetanova;
- c) ulice Husova – zatravněné pozemky p. č. 2379, 2382, 2385, 2388, 2391, 2394, 2397, 2400, 2405, 2408, 2411, 2415 v úseku od křižovatky s ulicemi Hybešova a Wurmova;
- d) pozemky podél pravého břehu Řičky – zatravněné pozemky p. č. 1325/18 a 1325/19 mezi ulicemi Brněnská a Kalvodova.

Volné pobíhání psů na uvedených plochách je možné pouze pod neustálým dohledem a přímým vlivem osoby doprovázející psa. Tyto plochy jsou označeny upozorněním „VOLNÝ POHYB PSŮ POVOLEN“.

Podrobné znění obou vyhlášek naleznete na www.slapanice.cz, na úřední desce nebo na podatelně MěÚ Šlapanice.

Josef Kopecký

Obnova drobných sakrálních památek v regionu

V majetku města Šlapanice je vedeno celkem šestnáct prohlášených kulturních památek evidovaných Ministerstvem kultury ČR a osmnáct dalších nemovitých památek uvedených na seznamu majetku města.

Značnou část z nich tvoří drobné památky sakrálního charakteru, jako jsou sochy, kamenné a kovové kříže

nebo Boží muka. Předchozí doba komunistické totality těmto památkám nepřála a někteří představitelé samosprávy využívali v rámci boje proti náboženství každé příležitosti k jejich odstranění. V regionu tak byla zničena barokní Boží muka, několik křížů a takzvaných obrázků. Ostatní drobné památky byly ponechány svému osudu a vandalskému poškozování. Kon-

cem roku 2017 se sešla dvojice místních patriotů, která za podpory paní starostky Mgr. Michaely Trněné, vedoucí OISM Ing. Evy Merclové a zaměstnanců Správy nemovitostí města Šlapanice, začala usilovat o obnovu drobných sakrálních památek na území města. Jako první byl vybrán léta rozebraný kříž od bývalé dívčí školy na Masarykově náměstí.

Kříž Berty Zemanové

Tento vysoký štíhlý kříž z nedvěďického mramoru s rozměrným liti-
novým korpusem Krista byl postaven
v roce 1883 dětmi Berty Zemanové na
její památku. Stál původně u vchodu
do dnes již neexistující dívčí školy na
Masarykově náměstí. Kříž byl od-
straněn v roce 1980 při likvidaci školy
a jeho hlavní části poté skončily ne-
vhodně uloženy v kostelní zahradě.
Obnovy kříže se ujali místní nadšenci,
odborné restaurátorské práce uhradi-
la z poloviny finanční dotace Jihomo-
ravského kraje a zbytek pak město
Šlapanice. Kříž našel své nové
umístění a od listopadu roku 2020 sto-
jí v parčíku u autobusové zastávky na
Riegrově ulici.

Boží muka na Hraničkách. Zdroj: Miroslav Stárek

Boží muka na Hraničkách

Barokní pilířková Boží muka go-
tizujícího charakteru byla zhotovena
kolem roku 1750. Jedná se o jednu
z nejhezčích kamenných Božích muk
v regionu Brněnska. Muka stála na
svém místě až do druhé poloviny
60. let 20. století, kdy tehdejší předseda
MNV využil příležitosti rozšiřování
vozovky Šlapanice-Slatina a dal příkaz
k likvidaci jak památkově chráněných
Božích muk, tak i protilehlého ka-
menného kříže a vedle stojícího kří-
žového kamene. Křížový kámen a ně-
které části Božích muk zachránil Jiří

Kříž Berty Zemanové. Zdroj: Miroslav Stárek

kovský písmák a historik-amatér pan
Václav Štěpánek. Poté byly zachráně-
né části Božích muk nevhodně ulože-
ny u zdi místního muzea, při jehož re-
konstrukci byly shrnuty do vyvážky.
Rekonstrukci a stavbu Božích muk na
původní místo realizoval v roce 2021,
po třech letech bojů s úřady, ve spolu-
práci s restaurátorskou dílnou na své
náklady místní nadšenec a věnoval je
městu.

Kříž Jakuba a Marie Kepákových v Bedřichovicích

Mohutný litinový kříž s korpusem
Krista spočívá na pískovcovém pod-
stavci. Kříž, který je nyní v majetku
města, byl vystaven v roce 1911
manželi Jakubem a Marií Kepákovými
z Bedřichovic. Už na začátku dva-
cátých let minulého století byl při
vlně ničení artefaktů církevního cha-
rakteru stržen a rozbit. V roce 1926
nechal kříž opravit a znovu postavit
významný bedřichovický občan
a patriot Vincenc Král. Po větrné
bouři v roce 2001 byl kříž povalen
a znovu opraven místními občany.
Obnově značně poškozeného kříže se
v polovině roku 2021 ujali opět místní
nadšenci, odborné restaurátorské
práce uhradilo město Šlapanice. Kříž
„Na Mišaniskách“ stojí nedaleko své-

ho původního místa, při polní cestě
z Bedřichovic k bývalému Zukalovu
lomu.

Budoucí vize

K dalším zamýšleným počínům
patří restaurování morového kříže při
silnici do Jiříkovic a oprava vojenské-
ho hrobu na místním hřbitově. Plánujeme také obnovu takzvaných
obrázků. Z historických záznamů
a dobových fotografií se podařilo zjis-
tit, že ještě v 60. letech 20. století se na
území města nacházely tři takové
památky. Jeden obrázek stával na Sva-

Kříž v Bedřichovicích. Zdroj: Miroslav Stárek

tojanském náměstí v prudkém ohybu
původní vozovky, druhý za poslední-
mi domy na levé straně Bedřichovické
ulice směrem do Lích a třetí v Líchách
v ohybu první zatáčky asi v polovině
cesty k bývalému Černému splavu.
Jednalo se vždy o dřevěný kůl s kaplič-
kou, v níž byl na plechu vymalovaný
obrázek s náboženským motivem při-
pomínajícím tragickou událost, která
se na onom místě stala. Pokud by
někdo ze čtenářů vlastnil dobové foto-
grafie těchto míst nebo byl ochoten se
do našich snah zapojit, rádi jej ve
svých řadách uvítáme.

Miroslav Stárek a Josef Kopecký

Nezapomeňte si zaregistrovat popelnici pro svoz odpadů!

Od 1. ledna 2022 je účinná nová Obecně závazná vyhláška města Šlapanice č. 2/2021, o místním poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovitě věci. Aby měl zajištěn svoz odpadů, musí si vlastník nemovitosti popelnici zaregistrovat. U bytových domů provádí registraci odpovědný zástupce SVJ nebo bytového družstva.

Jak to mohu udělat?

Základní informace a postup včetně formuláře ve formátu PDF najdete na webových stránkách města <https://www.slapanice.cz/odpady>.

Zvolte jednu z těchto možností:

- vyplnit elektronický formulář na <https://portal.slapanice.cz/>;
- vyplnit formulář PDF a odevzdat ho na podatelně úřadu nebo v kanceláři č. 115;
- použít formulář ze Zpravodaje č. 5/2021 a odevzdat ho na podatelně nebo v kanceláři č. 115;
- přijít na úřad a vyplnit formulář přímo na místě.

Po odevzdání formuláře obdržíte potvrzení o registraci a samolepku na popelnici. Žádáme občany, aby nádoby na odpad umísťovali před dům jen v den svozu. **Popelnici označte samolepkou a máte vše zajištěno.**

Potřebujete poradit?

Bc. Tereza Rösslerová
Kancelář č. 115, MěÚ Šlapanice,
Masarykovo náměstí 100/7, 664 51 Šlapanice
Tel. 533 304 341, 725 542 567
E-mail: rosslerova@slapanice.cz

Změny v četnosti svozu od domácností

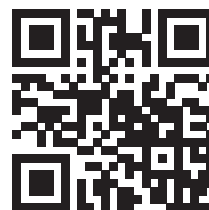
- Papír a plast se odváží 1 x 4 týdny, vždy sudý týden.
- Bioodpad se odváží dle kalendáře, v sezóně každý týden.
- Směsný komunální odpad se odváží:
» rodinné domy – vždy lichý týden 1 x 14 dnů, viz Mapa rozdělení rodinných domů Šlapanic dle dne

svozu (rozdělení se nezměnilo a je stejné jako letos)

- a) pondělí: 1. část Šlapanic
- b) úterý: 2. část Šlapanic
- c) středa: Bedřichovice (v kalendáři u data je písmeno B (rodinný dům + bytový)
» bytové domy – každou středu

Četnost svozu kontejnerů pro shromažďování tříděného odpadu zůstává beze změn.

Přílohou zpravodaje je Svozový kalendář pro rok 2022.

Michal Klačka
místostarosta

Příklad poplatku:

Druh nemovitosti	Evidovaná popelnice	Měsíční kapacita popelnice	Měsíční základ poplatku	Roční poplatek
Rodinný dům (svoz 1x14 dnů)	60 l	120 l	48 Kč	576 Kč
	120 l	240 l	96 Kč	1 152 Kč
	240 l	480 l	192 Kč	2 304 Kč
Bytový dům (svoz 1x7 dnů)	120 l	480 l	192 Kč	2 304 Kč
	240 l	960 l	384 Kč	4 608 Kč
	1 100 l	4 400 l	1 760 Kč	21 120 Kč

OHŇOSTROJE A PETARDY JEN NA SILVESTRA A NA NOVÝ ROK

Vážení občané, připomínáme, že ve Šlapanicích platí zákaz používání pyrotechniky mimo vyhrazené dny, kterými jsou
31. prosinec a 1. leden.

Městští strážníci o krok dál

I Městská policie Šlapanice využívá při své práci moderní elektronické nástroje. Jedním z nich je i aplikace, která umožňuje zaznamenávat přestupky v on-line prostředí. Veškeré statistiky a záznamy jsou tak přístupné digitálně a jejich vyhodnocování a také dohledávání je tak jednodušší a pro strážníky přehlednější.

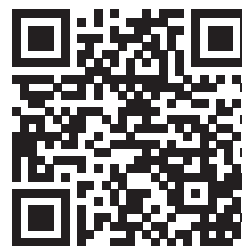
Ze všech více než čtrnácti set přestupků, jež byly do konce letošního října na území města v oblasti dopravy a veřejného pořádku spáchány, jich nejvíce bylo dle on-line sledování spácháno na exponovaných místech města, tedy na náměstí, na ulici K. Čapka, Nádražní, Čechova, Hřbitovní.

Kam s vánočními stromky

Odstrojené živé vánoční stromky můžete vyhazovat do velkých kovových kontejnerů na bioodpad nebo je odevzdat na sběrný dvůr. Upozorňujeme, že stromky nelze odkládat na jiná stanoviště, ani vedle kontejnerů.

Seznam umístění velkých kontejnerů na bioodpad:

- Hybešova – u hřiště;
- Lípová, Bedřichovice – za kapličkou;
- Nádražní – parkoviště nad hřištěm;
- Ponětovská – křižovatka s ulicí Václavskou;
- Sušilova – křižovatka s ulicí Těsnohlídkova;
- Štefanikova – v zatáčce.

Co je nového na cyklostezkách na Šlapanicku

V minulém zpravodaji jste se mohli dočíst o dvou dokončených úsecích cyklostezek Jiřikovice–Blažovice a Kobylnice–Prace. I když by se mohlo zdát, že už je všechno hotovo, zbývá ještě dotáhnout tuto akci po administrativní stránce. Jedná se především o vyúčtování dotace, na němž právě pracujeme.

Souběžně s tím připravujeme další trasy na Pozořícku, které bezpečně spojí Brno–Líšeň, Podolí, Velatice a Tvarožnou (I. etapa) a připraví další propojení směr Sívce, Pozoříce a Kovalovice (II. etapa).

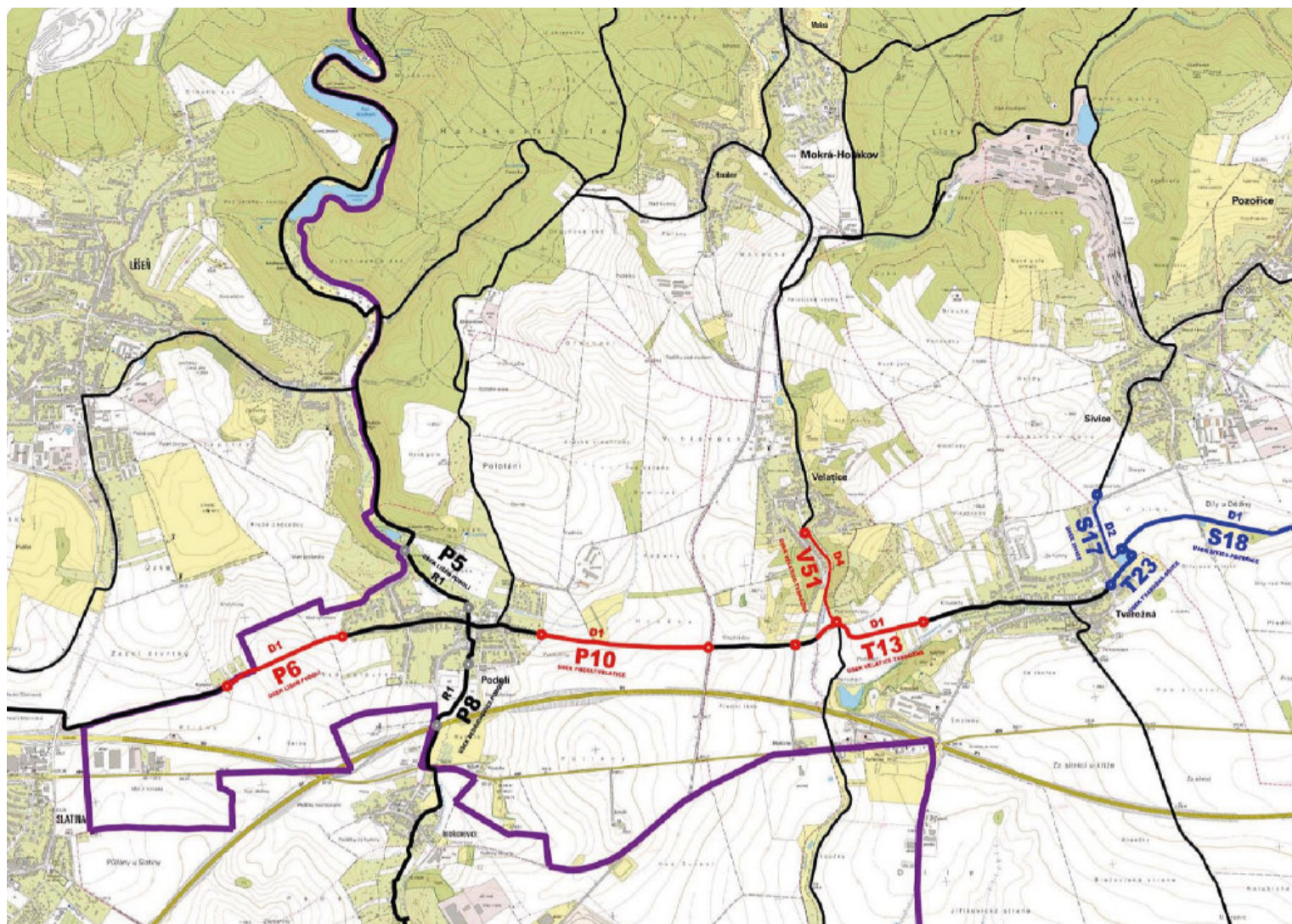
Stavební řízení na I. etapě se nám kvůli námitkám některých účastníků řízení trochu zabrzdilo. Věříme ale, že se nám vše podaří

zdrárně vyřešit tak, abychom stihli výběrové řízení na zhotovitele i samotnou stavbu v příštím roce.

V médiích se také objevila zpráva, že město Brno plánuje zřízení cyklostezky na ulici Řípské ve Slatině, která umožní bezpečný dojezd cyklistů blíže centru. Cyklostezka bude stavebně oddělena od automobilové dopravy. Pracuje se také na tom, aby za kruhovým objezdem ve Slatině navazovala po ulici Olomoucké do Černovic a okolo Černoviček do Židenic a dále do centra. Pokud se to podaří, cyklisté nebudou muset kličkovat mezi auty a v klidu dojedou ze Šlapanic do Slatiny podél železniční trati a dále tam, kam potřebují.

Všem, kdo jezdí po našich cyklostezkách na kole, na kolečkových bruslích, na kolečkových lyžích, s kočárky, chodí tam na procházky nebo si zaběhat, přejeme klidné Vánoce a hodně zdraví a spokojenosti v novém roce.

Rudolf Staněk
manažer DSO Šlapanicko

Aplikace Mobilní rozhlas

Vážení občané,
stáhněte si ZDARMA aplikaci Mobilní Rozhlas prostřednictvím Google play nebo App Store, město Šlapanice a budete mít informace vždy po ruce.

Verze pro iOS:

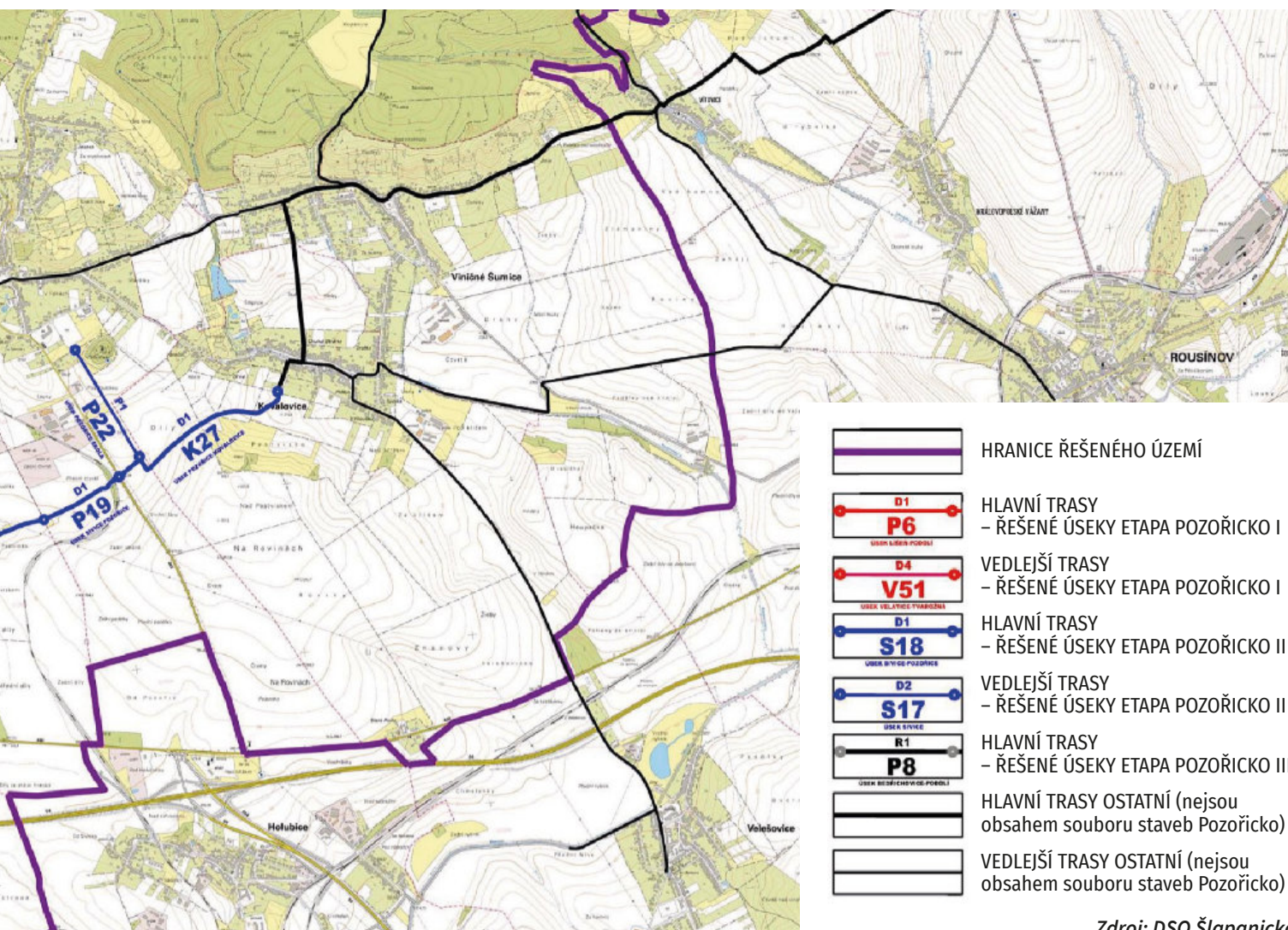
Verze pro Android:

Co Mobilní Rozhlas přináší?

- Upozornění na krizové události - výpadky energií, blížící se vichřice, dopravní uzavírky, apod.
- Pravidelné novinky a důležité informace z města i úřadu
- NOVĚ – Ankety městského zpravodaje
- Aktuality načítané z webových stránek pomocí RSS
- Možnost vyjádřit svůj názor v online anketách
- Mobilní aplikaci samosprávy s užitečnými funkcemi

Profil naleznete na webu <https://slapanice.mobilnirozhlas.cz>. V registračním procesu doporučujeme vyplnit vaše telefonní číslo a ulici, abychom vás mohli rychle varovat v případě nečekaných událostí. Vaše údaje jsou uchovávány v souladu s GDPR.

Zdroj: DSO Šlapanicko

Dopis občanům

Vážení spoluobčané,

jak možná víte, vloni město ustoupilo od zakázky na zřízení přechodů na Nádražní ulici. V čase, kdy mají stavební firmy obrovské množství zakázek, se nám podařilo se stavební firmou Strabag vyjednat odstoupení od smlouvy tak, že město nemuselo z našeho společného rozpočtu za zrušení zakázky zaplatit žádné odstupné. Díky tomu město bezpochyby uspořilo. S firmou Strabag letos město v dalším výběrovém řízení vysoutěžilo zakázku na rekonstrukci Jiříkovské ulice a následně uzavřelo smlouvu.

Pan kolega zastupitel Lejdar však ve svém článku vyjádřil tato podezření, cituji: „*Neměl bych vůbec žádný problém s tím, kdyby se město domluvilo na rozumném odstupném za práci, kterou firma Strabag odvedla. (...) To, že město ‚vyjednalo‘ ukončení smlouvy bez nároků na náhradu vynaložených nákladů, mě utvrzuje v přesvědčení, že existují zákulisní dohody, které zůstaly veřejnosti utajeny. Nevím a asi ani nechci vědět, do jakého jiného projektu si Strabag své vynaložené náklady započte.*“

Žádná zákulisní dohoda uzavřena nebyla. Byly uzavřeny dvě veřejné

smlouvy a jedna dohoda o ukončení jedné z oněch smluv. Nejprve v roce 2020 dohoda o odstoupení od zakázky na přechody na Nádražní s nulovým odstupným ze strany města. O rok později byla vysoutěžena a uzavřena smlouva na zakázku na Jiříkovskou, a to za cenu, kterou Strabag v tendru vysoutěžil a která odpovídala výkazu výměr projektanta.

Přesto pan kolega Lejdar navrhuje, že město mělo v roce 2020 zaplatit Strabagu nějaké peníze za odstoupení od zakázky. Musím říct, že jestliže Strabag při jednání přistoupil na bezplatné odstoupení od zakázky, pak jakékoliv peníze pro něj by byly porušením povinnosti péče řádného hospodáře a ti z nás, kteří by v radě města zvedli ruku pro vynaložení peněz navíc, by tím porušili zákon.

Město následně nejenže nesmělo, ale ani nijak nemohlo se Strabagem uzavřít žádnou zákulisní dohodu. Principy veřejných výběrových řízení naštěstí pro takové nekalé jednání, z něhož nás obviňuje pan Lejdar, aniž dokládá jakýkoliv důkaz, neumožňují.

Aby nezůstal stín pochybností, které se snaží vznášet pan Lejdar, navrhně vedení města na prosincovém zastupitelstvu, aby kontrolní

výbor provedl kompletní kontrolu smluv a dohod uzavřených mezi městem a Strabagem. Pan Lejdar je předsedou kontrolního výboru, takže bude mít výjimečnou příležitost svoje obvinění prokázat.

Na závěr se omlouvám, že jste těmito nesmysly obtěžováni. V demokracii má každý právo říkat jakékoliv názory, a to je dobře. A také má každý právo vznášet jakákoliv obvinění, tedy za předpokladu, že je schopen k nim doložit důkazy. Pan Lejdar k tomu brzy dostane nejlepší možnou příležitost. Stejně jako na omluvu za pomluvy, jestli ani jeho kontrolní výbor nebude umět poukázat na porušení zákona sjednáním zákulisních dohod. Zatím je to však sám pan Lejdar, kdo městu navrhuje, aby zbytečně vynaložilo peníze ze společného městského rozpočtu na odstupné firmě Strabag.

Slibuji vám, že se ani v budoucnu nehodlám řídit nesmyslnými radami pana Lejdara a budu pro město pracovat tak, jak mi velí zákon a svědomí. Tedy s maximální péčí řádného hospodáře.

Klidný advent vám přeje vaše starostka

Michaela Trněná

Město Zdravé Šlapanice?

V prázdninovém vydání Šlapanického zpravodaje mě upoutala fotografie usmívající se paní starostky Mgr. Trněné. V ruce vítězně držela ocenění Město pro business na jižní Moravě. Zajímalo by mě, jestli v podmínkách soutěže uvedla také znehodnocené bydlení pro několik desítek lidí.

Bydlím ve čtvrti historicky známé jako Pardálov. Tato čtvrť je vystavena zvýšené hlučnosti kvůli letišti a nádraží. Nestěžuji si, vždyť obojí tu stálo dříve, než zde byly vystavěny rodinné domy. Jenže městu se to pravděpodobně zdálo málo, a tak si tu v ti-

chosti a bez rozmyslu buduje vlastní městskou průmyslovou zónu. Nevím, jak jinak nazvat to, co vzniká prakticky na místě hned vedle rodinných domů. Jediná přístupová komunikace k těmto halám vede přes městskou silnici táhnoucí se téměř celým středem Šlapanic.

V době, kdy se města snaží ve svých centrech omezovat nákladní dopravu, jdou Šlapanice jinou cestou. Copak čím více kamiónů si pustíme do města, tím lépe? Kdyby tímto způsobem postupoval minulý režim při budování cihelny, tak se dnes přes Šlapanice vozí i křidlice. Každému

normálně smýšlejícímu člověku musí být bezesporu jasné, že v rámci současné silniční mapy Šlapanic a jejího okolí nemůže při budování podnikatelských zón závislých na silniční dopravě vzejít nic dobrého pro šlapanické obyvatelstvo. Stále vznikají nové a nové dopravní studie, a to závažně opomíjím jistě jejich nemalou finanční hodnotu, která jde jak jinak než z rozpočtu města. Z těchto studií, které byly aplikovány, mi však pouze vyplývá, že se vezmou čtyři ulice, ze tří z nich se udělají jednosměrné s dopravním a parkovacím ulehčením jejich obyvatelům, ale čtvrtá ulice již

má nemilosrdně ve všech ohledech černého Petra. Přirozeně to ve mně evokuje otázku odbornosti a smyslnosti studií.

Ale abych nebyl jen negativní, v této čtvrti má nově vzniknout školka. Je to velmi záslužné, vždyť i ty malé děti mají právo vědět, co je business a hnutí Čisté Šlapanice.

Ano, vadí mi hluk a prach pod okny, únik z toho mi nabízí odpočinek v přírodě na nově vybudovaných asfaltových cyklostezkách a zónách klidu.

To ovšem nemůže nahradit normální zdravé bydlení – města se přece budují pro lidi, a ne pro kamióny. Nemalé finanční prostředky se dávají do rekvizice bývalého cukrovaru a na druhé straně tu v tichosti po krůčcích vzniká nová ekologická zhouba. Bylo by vhodné, kdyby obyvatelé dotčené oblasti byli seznámeni s tím, co ještě město zamýšlí vybudovat tam, kde cesty vedou jen mezi rodinnými domy. Nechce se mi rozhodně smířit s tím, že kvůli bezohlednému přístu-

pu města mám bydlet v místě, které spíše připomíná dálniční přivaděč než místo pro zdravý život. Hnutí Čisté Šlapanice je v daném kontextu hodně irelevantním pojmem. A nezmění se to ani populistickými procházkami po městě se záměrem, co kde změnit, tím spíše, když se pořádají o víkendu – tedy absolutně mimo skutečný každodenní silniční provoz ve městě. Místo zdravého města to vše připomíná spíše Kocourkov.

Aleš Zeman

Pardálov a územní plán

Vážený pane Zeman,

Vaše oprávněné rozhořčení nad provozy na Pardálově a jejich dopady na život obyvatel nepatří mně a nepatří ani Čistým Šlapanicím.

Patří urbanistům a hlavně zastupitelům, kteří tvořili a schvalovali územní plán v letech 1997–2010. Symbolicky ho proto předávám tehdejšímu představiteli města. To, co se dodnes odehrává na Pardálově, je totiž důsledek až 23 let starých rozhodnutí.

Nevím, kdo a jak tehdy občanům Pardálova představoval územní plán a jestli vůbec. Nevím, jestli někdo občanům vysvětloval, co šedé plochy průmyslu se značkou PP vedle jejich ploch pro bydlení znamenají. Nevím, jestli si někdo tehdy uměl představit, jak může narůst silniční doprava, počet aut. Možná byli zastupitelé vedeni snahou vytvořit pracovní místa, možná respektovali některé již existující provozy a připadalo jim logické vedle nich umístit nové. Opravdu nevím.

Nikdo z Čistých Šlapanic ale u těchto plánů a rozhodnutí nebyl. Čisté Šlapanice se naopak už v roce 2010 postavily petici a všemi možnými kroky za šlapanické občany a proti rozhodnutím předchozích zastupitelstev. **Bez Čistých Šlapanic a podpisů 2 500 občanů byste dnes už jezdil po Brněnské ulici kolem hal CTP a další haly by se připravovaly nad ulicí Švehlovou, Wurmovou a Brněnský-**

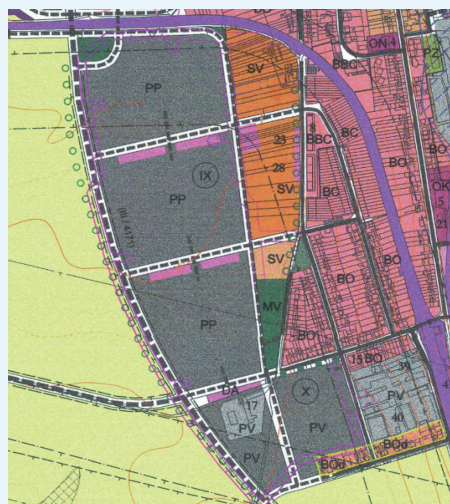
mi Poli. Pardálov by bydlel vedle sto dvaceti hektarů hal CTP. Nevím, jestli si tento stav umíte představit.

Díky tehdejší i současné podpoře občanů se snažíme změnit stará rozhodnutí z předchozích let a uchovat Šlapanice jako dobré místo pro život.

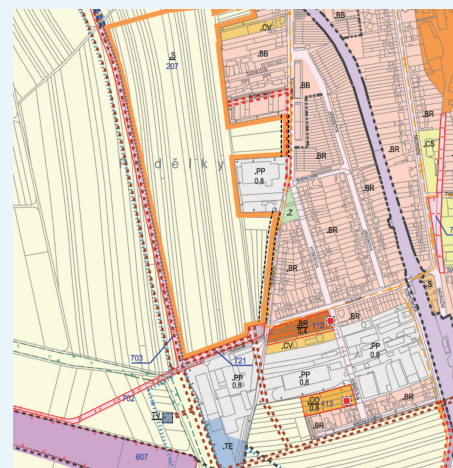
Naše zákony nám však neumožňují rušit stávající platně povolené provozy. Logicky také neumožňují zastavit výstavbu tam, kde je v souladu s platným územním plánem.

Zákony nám ale umožňují upravit nový územní plán, a to Čisté Šlapanice dělají. Připravujeme ho tak, aby se podobná špatná rozhodnutí neopakovala.

Srovnajte si, prosím, platný územní plán a nový návrh připravený Čistými Šlapanicemi. Žádný nový průmysl v obytné zástavbě neplánujeme.

Pardálov v územním plánu 1997

Pardálov v novém návrhu ÚP připravovaném Čistými Šlapanicemi

Všechno, který tam je, pochází z minulosti. A je, doufám, zjevné, že respektujeme pouze stávající provozy, **nové v lokalitě Pardálova nejsou.** Pro Pardálov se v novém územním plánu i urbanistické studii snažíme najít dobré dopravní řešení, které odvede dopravu ze stávajících provozů co nejkratší cestou pryč a současně nezatíží obytné území novými průmyslovými provozy.

Vše zveřejňujeme, aby nová řešení neprošla kolem občanů v tichosti jako před 20 lety. Vycházka pro občany není populistickým krokem, ale snahou dostat urbanistu i občany do co nejbližšího kontaktu. A je škoda, že občané nedorazí ve větším počtu.

*Michaela Trněná
starostka za Čisté Šlapanice*

Rozhovor s Ivanem Sedláčkem

V roce 1956 jste ve Šlapanicích založil dětský sbor. Jak k tomu došlo?

V září 1956 jsem ve Šlapanicích dostal místo na tehdejší osmileté střední škole, na níž jsem vyučoval dějepis a češtinu. Ředitelství školy mi nabídlo vést pěvecký kroužek. Rád jsem přijal, protože sborový zpěv byl vždy mým velkým koníčkem. Od dětství jsem s otcem, který byl velký muzikant a výborný houslista, navštěvoval dostupné sborové koncerty.

Kdy se uskutečnilo vaše první koncertní vystoupení v Brně?

Již po třech letech, tedy v roce 1959, byla úroveň sboru taková, že jsme se se šlapanickými dětmi mohli vydat na veřejně vystoupení do Brna. Po šesti letech působení se toto amatérské pěvecké uskupení dokonce ocitlo ve společnosti renomovaných sborových těles.

Čím byl takový úspěch podmíněn?

Ve šlapanických dětech tehdy dřímala zpěvnost. Rozvinuli jsme ji na množství lidových písní, takže brzy zpívaly s chutí, s přesvědčivým výrazem a emocionálně. Uplatnily se mezi nimi také dva mimořádné sólové talenty – Jiří Tápal a Marie Rychlíková.

Pro mne, začínajícího sbormistra, bylo štěstím, že několik ročníků po sobě panovala ve sboru obdivuhodná pracovní morálka. Nijak nezveličuji. Děti ochotně přijímaly vysoký počet nácviků, také o nedělích, o svátcích, a to přineslo kýžený technický pokrok.

Kromě pravidelných zkoušek jsem zavedl procvičování repertoáru

po malých skupinkách. Tam se mezi dětmi utvářelo pevné pouto přátelství, které se postupně přenášelo na celý kolektiv.

Přibývajících úspěchy na soutěžích v celostátním měřítku zvyšovaly ve veřejnosti zájem o naši činnost. Členové sboru přitom získávali zdravé sebevědomí i přesvědčení, že poctivá dřina se vyplatí.

Všechny postupné nabídky koncertovat na veřejnosti byly pro členy sboru silnou motivací. Nejprve rozhlasová natáčení, potom množství výchovných koncertů pro žactvo na většině škol okresu Brno-venkov i v Brně, a především účast na slavných sborových festivalech v Brně a v Jihlavě, první gramosnímky, jakož i nabídka k trvalé spolupráci s operní scénou Janáčkova divadla v Brně. Umělecký šéf opery nám dal přednost před výběrovými sbory z Brna se slovy: „Sedláčkovy děti udrží tempo i rytmus.“

Kdy se ze Šlapanického dětského sboru stala Kantiléna?

Spolupráce s brněnskou operou začala v roce 1965 a do sboru v té době přišlo hodně dětí právě z Brna, kde jsme také začali zkoušet. Původní název již tedy nebyl přesný, a proto se sbor v roce 1967 přejmenoval na Kantilénu.

Čekal jste takový úspěch, když jste v roce 1956 do Šlapanic přišel?

Nikdy jsem na takový úspěch nepomyslel, ani jsem to s tímto záměrem vlastně nedělal. Stalo se tak vlivem řady příznivých okolností.

Ivan Sedláček se narodil 15. dubna 1932 ve Zvolenu. Vystudoval gymnázium v Brně-Králově Poli, v roce 1954 absolvoval obor český jazyk – dějepis na pedagogické fakultě v Brně a na filozofické fakultě v Brně v roce 1970 pak jednooborovou bohemistiku. Po studiích krátce působil v Ostrově (1954–1956), poté získal pracovní místo ve Šlapanicích, kde na základní škole působil na plný úvazek až do roku 1975 a kde také v roce 1956 založil nepovinný pěvecký kroužek nazvaný Šlapanický dětský sbor. V letech 1975 až 1983 působil Sedláček, mimo jiné, jako externista na různých brněnských gymnáziích. Na Gymnáziu Křenová jeho zásluhou vznikl smíšený pěvecký sbor, na gymnáziu Brno Koněvova v letech 1972–1973 vedl sbor, který založila Miluše Kleinová a dala mu jméno Mladí madrigalisté.

Zdroj: Wikipedia.org

Za rozhovor děkuje Anna Mrázová.

I město vykupuje pozemky!

Pokud zvažujete prodej orné půdy, oslovte prosím město! Pozemky nám pomohou dále rozvíjet město nebo budovat opatření na ochranu a zlepšení životního prostředí nás všech. Cenu pozemků lze i v případě města sjednat dohodou.

Napište nám na kancelář starostky nebo volejte: 533 304 310. Město Vám pomůže vyřídit vše potřebné, včetně smluv nebo zápisů do katastru.

Za poslední rok se takto podařilo do vlastnictví města získat pozemky pod zeleným pásem na Hraničkách, část pozemků pod ulicí Hřbitovní nebo Těsnohýdkovou, Wurmovou a další.

MŠ Hvězdička a tradice

V mateřské škole Hvězdička se toho za poslední měsíce událo víc než dost, a proto se společně s námi pojďte ohlédnout, co všechno jsme zažili.

Měsíc září byl v MŠ spojen s každoroční slavností sv. Václava, kdy se všichni kamarádi z Hvězdičky setkali na zahradě školy a užili si zeleninovo-ovocnou hostinu. Ani v dalších měsících jsme ovšem nezapomněli a užili si společně s rodiči podzimní slavnost, která pro tento rok nesla název „Podzimní setkání slečny Zelňákové a pana Mrkvičky“. Nejen, že se na této akci ochutnávaly výborné pochoutky, ale nabízela se také možnost předvést svoji fantazii při výrobě postaviček z mrkve nebo zelí, kterými jsme mohli vyzdobit naše školní zahrady. Všichni se tohoto úkolu zhostili s velkým nasazením, a tímto rodičům i dětem děkujeme jak za účast při tvoření, tak i za přípravu výborného pochoštění.

Všechny malé Hvězdičky se měly během uplynulých měsíců možnost lépe poznat. Mohly si najít nové kamarády a užívat společných her. Třída Raketek, v níž probíhá příprava dětí

Zdroj: MŠ Hvězdička

k nástupu do 1. třídy, dostala možnost využít prostory ZŠ a pravidelně si užívá vodní hrátky při návštěvě bazénu, kde se za pomoci paní plavčice a paní učitelky seznamuje s prvními plaveckými tempy. Mladší děti prozatím zdokonalují své lokomoční dovednosti na suchu, kdy mají ze všeho nejraději zdolávání těžkých zataček v okolí ZŠ a MŠ, cvičení s barevnými kolečky, padákem nebo obručemi.

Poslední ohlédnutí, které bychom neměli opomenout, patří sv. Marti-

novi, kterého jsme i letos měli možnost spatřit na našem tajném místě kousek za myslivnou. Ani tento rok na nás nezapomněl a přivezl nám každému malou sněhovou vločku, kterou jsme si mohli položit doma za okno a čekat, zda nám pomůže přivolat opravdové sněhové vločky. Martin za námi přijel na krásném bílém koni a víte, proč měl na sobě jen polovinu pláště? Legenda, kterou jsme si ve školce společně pověděli, totiž praví, že Martin cestou potkal chudého člověka, který seděl na okraji cesty a třásl se zimou. Právě jemu Martin daroval svoji polovinu pláště a my jsme mu za ten dobrý skutek zazpívali:

„Martin jede, Martin jede, má bílého koníka. Koník cválá, Martin mává a k nám rychle pospíchá.“

Měsíc prosinec nám jistě přinese krásný adventní čas. Čas ztišení, při němž si vždy povídáme u adventního věnce, čekáme na příchod Mikuláše, stolujeme při společné vánoční tabuli, posloucháme nebo zpíváme koledy a těšíme se, až se po Novém roce vrátíme zpět do Hvězdičky, kde budeme čekat na příchod Tří králů, kteří nám každý rok nadělí překvapení pod stromček.

*Za kolektiv MŠ Hvězdička
Michaela Klímová*

Zdroj: MŠ Hvězdička

Malé podzimní ohlédnutí

Letošní podzim jsme si v MŠ Zahrádka krásně užili. V září jsme zhlédli Africkou pohádku. V říjnu jsme se v rámci programu Stavitelé města seznámili s kartografií a významnými městskými budovami. V kooperativních aktivitách jsme z lega stavěli město, kterému jsme společně vymýšleli jméno.

Předškoláci se účastnili environmentálních programů v areálu Axmanovy hájenky „Bylinkový koš pozdního léta“ a „Co to dupe za plotem“. V listopadu jsme si poprvé užili Kamenohrátky. Pomocí pohádky jsme společně objevovali krásu a řeč kamenů a polodrahokamů.

Po delším čase jsme mohli uspořádat i společné akce s rodiči, k nimž jsme využili venkovní prostory. Proběhlo tak tradiční dýňové odpoledne, drakiáda, dle volby tříd poté dílničky, sportovní odpoledne, strašidelná stezka. Všechny tyto akce vycházely z třídních vzdělávacích programů.

Vyvrcholením podzimních akcí bylo Uspávání broučků se svatým Martinem. Nejdříve jsme společně s dětmi a rodiči odnosili spadané listy ze školní zahrady. Všichni byli plní elánu, za chvíli tak už hromady listů ležely v kontejneru. Pak si každá třída „uspala“ své broučky v připraveném

domečku. A už nám nic nebránilo zapívat zahradě k zimnímu spánku Mravenečkovu ukolébavku. Teď mělo přijít svatomartinské překvapení. Co to asi bude? Nastala chvíle napětí. S velkým očekáváním jsme vyšli na cestu před MŠ. Naslouchali jsme, vykukovali k brankám. Pořád nic. A najednou jsme v přicházejícím šeru rozeznali bílého koně a červený plášť.

Zdroj: MŠ Zahrádka

Všechny nás naplnil úžas! Svatý Martin přijel a přivezl nám sladkou dobrotu! Projel se po cestě, postál, aby si ho všichni mohli prohlédnout. U brány počkal, než si rozsvítíme lampiony a lucerničky. Pak jsme se společně vydali na zahradu do Brněnských Polí, kde jsme se s ním rozloučili. Ještě jsme uspali i druhou školkovou zahradu a plní dojmů se rozešli do svých domovů.

Kolektiv MŠ Zahrádka

Zdroj: MŠ Zahrádka

Zdroj: MŠ Zahrádka

A co na to děti?

„Mně se líbilo, že Martin měl bílýho koně.“

Mně se líbilo, jak jsme uspávali ty broučky a jak jsme šli v lampionovém průvodu.

Mně se líbilo, jak ten koník běhal a jak jsme šli na Brněnská Pole.

Mně se líbilo, že paní učitelka jezdila na koni bílém a tatka ho vyfotil.

Mně se líbilo, jak jsem nesla lampion.

Mně se líbilo, jak Martin přijel na bílém koni.“

Už se těšíme na prosinec, kdy nás čeká zahradní vánoční slavnost.

Podzim v MŠ Ponětovice

V měsíci říjnu jsme na školní zahradě po delší odmlce uspořádali Strašidlový večer s dýňovými strašáky. Děti si přinesly z domu vyřezané dýně, kterými jsme ozdobili zahradu, a po setmění jsme je rozsvítili.

Po zahradě bylo rozmístěno pět stanovišť, na nichž děti plnily různé úkoly, například převést dýně v kolečkách, slalom na koštěti, přenášení pavouka na lžici a další. Za soutěžení a přinesenou dýni dostal každý zaslouženou odměnu. Paní kuchařky nám uvařily výbornou dýňovou polévku, která nás pěkně prohrála, a rodiče přinesli z domu upečené buchty a různé dobroty, na nichž jsme si pochutnali. U táboráku jsme opékali špekáčky a vyvrcholením večera bylo vystoupení dětí, které při kytare zazpívaly a zatancovaly písničky, jež se naučily. Na závěr nesmělo chybět hledání bonbónů v trávě s baterkou, na což se děti vždy velmi těší. Potom jsme si popřáli „dobrou noc“ a rozešli se do svých domovů, protože už byl čas ulehnout do postýlek a těšit se na druhý den, až si znovu všechny strašáky prohlédneme a třeba najdeme v trávě nějaké zapomenuté bonbóny.

Během podzimu se nám podařilo několikrát pouštět draka a vyzkoušeli si to úplně všechny děti. Několik našich holčiček se zúčastnilo Vítání ob-

Zdroj: MŠ Ponětovice

čánků v kapličky v Ponětovicích a předneslo narozeným miminkům básničky. Moc se jim to povedlo a od všech dostaly velkou pochvalu.

Nezapomněli jsme ani na zvířátka, která se chystají k zimnímu spánku. Večer 4. listopadu jsme prošli obcí s lucerničkami, do kroku nám obecní rozhlas hrál podzimní písničky, došli jsme až na hřiště, kde už byla úplná tma. Následovalo malé vystoupení dětí z obou tříd. Tím ale průvod nekončil. Děti čekala ještě stezka odvahy, na ni si posvítily lucerničkami a za splněný úkol obdržely v cíli odměnu. Nakonec zamávaly zvířátkům a popřály dobrou noc jim i sobě.

Nyní už se těšíme na Ježíška, vyrábíme dárečky a děti jsou plné očekávání, co nám Ježíšek přinese!

MŠ Ponětovice

Zdroj: MŠ Ponětovice

Jak svět NEpřichází o básníky

Na podzim se žáci 7. A v rámci hodin literatury učili o básních zvaných limeriky. A jelikož se jedná o básně plné slovních hříček, o úsměvy a zábavné chvilky nebyla nouze. Přčetli jsme si několik ukázek, zjistili, jaká je stavba básně a jak vypadá rýmové schéma, a poté žáci zkusili takový limerik vytvořit sami. Vymýšlení básní se jim opravdu dařilo, a proto je potřeba se o ty nejpodobenější podělit.

*Byla jedna kočka z Prahy
a ta měla nohy místo hlavy.
Jednou potkala jezevce,
co nosil na nohách čepce,
ta naše kočka z Prahy.
(Matyáš Podroužek)*

*Byl starý pán z Blažovic,
ten si koupil spoustu lžic.
Pak je všechny snědl,
až z toho zbledl,
starý pán z Blažovic.
(Tamara Kalábová)*

*Byl jeden muž z Paříže
a ten byl zavřen za mřížce.
Moc chtěl být volný,
ale měl u sebe jen drobný,
ten uplakaný muž z Paříže.
(Metoděj Sedláček)*

Michaela Tomanová

VÁNOČNÍ KAPR

Šlapaničtí rybáři pro vás, tak jako každý rok, připravili za velmi příznivé ceny tradičního vánočního kapra z ekologicky čistých rybníků na Vysočině. Ryby pochází z velkostatku paní hraběnky Podstatzké-Lichtenstein.

Prodejní akce se koná ve dnech 20. – 22. 12. 2021

**(případný doprodej 23. 12.) v době od 8.00 do 16.00 hodin
ve dvoře (U BUCHTŮ - AGO TOP) na ulici PALACKÉHO 212/32, ŠLAPANICE**

**LÉKÁRNA NA NÁMĚSTÍ
OD 6. 12. 2021
ZNOVU OTEVŘENA !**

** Moc se na vás těšíme **

Co jste hasiči... *(nebo spíš co budete dělat)?*

I když je nyní již čas předvánoční, my se ohlédneme ještě za podzimním obdobím. Jelikož po letním rozvolnění vládních opatření se mnozí snažili dohnat všechno, co se nemohlo uskutečnit, přišla smršť událostí. Byla dána jak snahou využít poskytnutých dotací, tak splněním odložených akcí.

jsme si ale nemohli nechat ujít. I přes náročný program zajel v sobotu 3. září 2021 starosta sboru navštívit oslavy 130. výročí založení bratrů hasičů v Šaraticích. Důvod byl prostý. V Jednotka absolvovala pravidelná měsíční školení složená z části praktické i teoretické. Proběhlo také nemálo vý-

Mistrovství MHJ v požárním sportu dorostu a dospělých, neděle 17. 10. 2021.
Zdroj: Hasiči Šlapanice

Návrat do kolotoče, kterému jsme prakticky odvykli, nebyl jednoduchý. Zúčastnili jsme se tak například říjnového přeboru MHJ v požárním sportu, na němž se během víkendu utkala nejlepší družstva z celé MHJ v kategoriích mládeže i dospělých. Následovalo mistrovství MHJ. Tam se opět o víkendu utkali vítězové přeborů Moravské a České hasičské jednoty. Takže se jednalo o vrcholné akce. Nesoutěžili jsme sice, ale pomáhali jsme pořadatelsky jako rozhodčí. Velitelem soutěží v kategorii dorostu a dospělých byl Michal Velan (člen prezidia MHJ a starosta HS Šlapanice). Ukázkami jsme 3. října 2021 přispěli k programu „odložených“ oslav 141. výročí založení hasičů v Podolí. Obdrželi jsme spousty pozvánek na další akce, kterých jsme se z důvodu vlastní vytíženosti zúčastnit nemohli (oslavy založení, hasičské soutěže a další). Jednu akci a milé setkání

jezdů k různým událostem, ale o těch podrobněji tradičně v prvním čísle roku 2022. Nemůžeme vynechat jednu velmi smutnou událost, která zasáhla každého z nás. Ve středu 15. září 2021 zemřeli při výjezdu k nahlášenému úniku plynu dva členové dobrovolné jednotky v Koryčanech. Mimo jiné to

Ukázka při oslavách 141. výročí SDH Podolí, neděle 3. 10. 2021. Zdroj: Hasiči Šlapanice

vzbuzuje otázky našeho zajištění pro případ něčeho podobného. I my, neplacení hasiči, se mnohokrát dostáváme do situací, kdy nasazujeme své zdraví či životy pro záchranu jiných. A nikdy nevíme, co nás může překvapit. Bohužel tento případ dokazuje, že nikdy nemůžeme být připraveni na vše.

Pozvolna se nám po prázdninách rozjely oddíly přípravky i žáků. Soutěžní sezóna však ještě neskončila. Kromě listopadového branného závodu MHJ v Zakřanech, kde se družstvo našich mladších žáků umístilo na 15. místě (z 36 družstev) a starších na 18. místě

Celorepublikové vzdání pocty zemřelým hasičům z Koryčan, neděle 19. 9. 2021. Zdroj: Hasiči Šlapanice

Školení JSDH, pátek 29. 10. 2021.
Zdroj: Hasiči Šlapanice

(z 29 družstev), jsou připraveny další zimní soutěže a program. Nicméně kvůli opět přituhujícím „covidovým“ opatřením není osud oddílů jistý. Budeme doufat, že si mládež neodvykne

navštěvovat kroužky a nebude se jen válet doma či potulovat zrudně po ulicích, případně se věnovat vandalismu.

Tou nejdůležitější událostí pro nás je, že po mnoha letech snahy byla schválena státní i krajská dotace na rekonstrukci/výstavbu hasičské zbrojnice. Po stavebně-technickém průzkumu stávající budovy, kterým byla shledána jako nevyhovující, bylo rozhodnuto o výstavbě nové zbrojnice. Následovala dlouhá jednání o jejím umístění. Ve hře byla i varianta v areálu cukrovaru. Nakonec se rozhodlo (nikoli k radosti všech), že nová hasičská zbrojnice bude postavena na stávajícím místě. Znamená to nemálo kompromisů a zejména po dobu demolice a výstavby problémy s umístěním a funkčností hasičů jako celku. Investiční akce má začít v březnu 2022 a celá stavba bude trvat minimálně rok, kdy budeme fungovat

v provizorních podmínkách, které si neumíme představit. Přitom nechceme ohrozit akceschopnost jednotky, abychom vám byli stále k dispozici pro pomoc v případech ohrožení. Stejně tak nemůžeme na celou dobu vypustit činnost oddílu mládeže, pořádání akcí – hlavně Šlapanických slavností – a tak dále.

Zkrátka nás příští rok čeká kopec starostí, problémů a improvizací. Budeme rádi i za vaše pochopení. Děkujeme, že nám fandíte, a děkujeme, že jste s námi.

Přejeme klidné prožití svátků bez jakýchkoli nepřijemných událostí.

Podrobné a průběžné informace (včetně fotografií) naleznete na našem facebookovém profilu či webu.

www.hasici-slapanice.cz

www.facebook.com/HSSlapanice

Hasiči Šlapanice

Přejeme klidné a pohodové svátky s těmi nejbližšími
a vstup do nového roku s nadějí,
že bude lepší než ten uplynulý.
Ať štěstí je víc než neštěstí a vždy je vám někdo nablízku.

pf 2022

Lité boje pod radničním mečem ve Šlapanicích popáté a s rostoucím leskem

Šachový turnaj Lité boje pod radničním mečem se ve Šlapanicích poprvé konal v roce 2017. Sice již v roce 1913 šlapanický Sokol zavrhl „otravnou hru v karty a zavedl šachy“, ale počátkem 21. století královská hra v našem městě skomírala, a to i přes druhdy slavná jména jako Jan Šedý, Liboslav Češek a manželé Libuše a Bohuslav Skácelovi.

Spolek Kavka se rozhodl turnajem napravovat, co se dá, a nová tradice se tak v sobotu 18. září dožila svého pátého ročníku. Turnaj s tradiční hospodskou atmosférou restaurantu Radnice láká jak neregistrované amatéry, tak tituly ověřené hráče, kteří si na něj najdou cestu i ze vzdálených destinací – zahraniční nevyjímaje, jak jsme se letos mohli přesvědčit. Klasický formát sedmikolového rapidu 2 × 20 minut bez přídatku slibuje napětí v jednotlivých kolech až do samotného závěru. To se potvrdilo i letos, kdy po pátém i po šestém kole vše vypadalo ještě zcela jinak než na samotném konci turnaje.

Zdroj: Kavka

Nakonec se zaslouženým vítězem stal mezinárodní mistr Neklan Vyskočil z brněnského Durasu se šesti body, který soupeřům povolil jen dvě remízy. Za vítězem následovali Vít Bureš (Moravská Slavia, 5,5), Pavel Zpěvák (Vlčnov, 5,5), Oskar Hájek

(Prušánky, 5,5) a Kirill Burdakov (Dopravní podnik Praha, 5).

Nejlépeší ženou byla šestá Zdeňka Vránová (Staré Město, 5) a nejlepším seniorem stále svěží František Vykydal (Lokomotiva Brno, 5, rok narození 1932), celkově osmý. Paní Vránová postoupila v pomyslném žebříčku nahoru oproti svému nasazení o osm míst a pan Vykydal dokonce o dvanáct. Nejlepším juniorem se stal Oliver Král (3,5).

Pořadatelé u příležitosti pětiletého polojubilea připravili i speciální cenu dárkového víkendového pobytového balíčku pro dvě osoby, pro niž zvolili formu tomboly. Podmínkou však kromě štěstí v losování byly nejméně tři výhry. Nakonec losování potvrdilo, kdo měl 18. září svůj úspěšný den: vylosován totiž nebyl nikdo jiný než vítěz turnaje. Turnaj s 55 účastníky bezchybně odřídl mezinárodní mistr Jaroslav Bureš.

Na leden 2022 připravuje Kavka pro veřejnost další šachové překvapení.

Sabina Jánošíková
a Miroslav Kureš

Zdroj: Kavka

Zahrádkáři informují

Rok 2021 se blíží ke svému konci

Činnost naší organizace (a nejen její) byla v letošním roce stejně jako v roce minulém nepříznivě ovlivněna nařízeními vlády z důvodu šíření nemoci covid-19. Proto jsme v první polovině roku nemohli organizovat členské schůze s odbornými přednáškami.

První akcí po rozvolnění vládních opatření byl zájezd 26. června 2021 do arboreta Bílá Lhota, města Litovle, na zámek Náměšť na Hané a do Loštic. Významný produkt Loštic představují tvarůžky, které jsme si mohli nakoupit a přivést jako dárek do našich domovů. Zájezd byl organizován př. Mirkem Hanákem.

Druhý zájezd se uskutečnil 30. září 2021 do Vězek u Kroměříže, kde probíhaly tradiční trhy, dále na zámek v Chropyni a také jsme navštívili Arcibiskupské sklepy v Kroměříži. Zájezd byl organizován př. Jarmilou Kolářovou. Oba výlety byly účastníky hodnoceny velice kladně, počasí nám přálo a páni řidiči nás dovezli v pořádku domů. Poděkování patří oběma organizátorům za jejich pečlivou přípravu zájezdů.

Třetí plánovaný ozdravný zájezd do termálních lázní již nemohl být

z důvodu šíření viru a vládních nařízení uskutečněn.

Výroční členská schůze byla v letošním roce uspořádána v nezvyklém termínu 16. září. Na schůzi bylo mimo běžnou agendu předáno našim členům, kteří v letošním roce dovršili 80 a 90 roků, poděkování za jejich dlouholetou nezištnou a obětavou práci ve prospěch základní organizace.

V druhé polovině roku byly naplánovány čtyři odborné přednášky a jedno promítání z akcí ZO z roku 2021. Bohužel jedna přednáška na téma adventní floristika se nemohla konat, neboť u přednášející bylo v den přednášky zjištěno nakažení koronavirem, a tudíž se nemohla dostavit. O toto téma byl velký zájem i z řad nečlenů ZO, a proto pokud situace dovolí, bude naplánována na příští rok velikonoční floristika. Odborné přednášky zajišťuje př. Radek Kotrla.

K další činnosti ZO patří organizování tradičních výstav. Byla uspořádána letní výstava u příležitosti šlapanických slavností a také tradiční podzimní výstava Barvy podzimu. Zde bylo vystaveno značné množství ovoce i květů nejkrásnější květiny podzimu – chryzantémy. Na výstavě vždy vzpomínáme na šlechtitele šlapa-

nických chryzantém pana Jana Dvořáka, o jehož šlapanické chryzantémy v poslední době značně roste zájem z různých koutů republiky. Výstava byla doplněna krásnými naaranžovanými dekoracemi, dřevorezbami, keramikou a značným počtem dýní různých tvarů. Expozici organizovala př. Marta Fišerová s týmem ochotných členů ZO. Obě výstavy se setkaly s velkým a kladným ohlasem veřejnosti.

Výzva – Šlapanické chryzantémy

Šlechtitel pan Jan Dvořák za svůj život vyšlechtil kolem 400 různých druhů chryzantém. V naší sbírce se však nachází pouze 18 takových, u nichž známe jméno. Na mnoha zahrádkách jsou vidět šlapanické chryzantémy, a proto vás prosíme, jestli znáte jména chryzantémy, zda byste nám napsali na e-mail zahradkarislapanice@seznam.cz. Potěšilo by nás rozšíření sbírky šlapanických chryzantém, a tím i udržení vzpomínky na významného šlapanického šlechtitele.

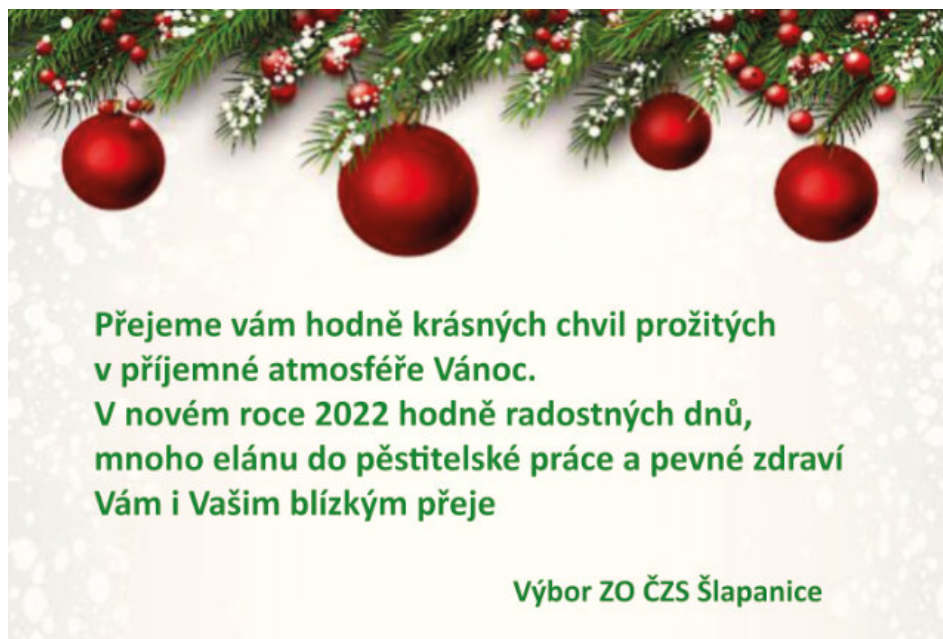
Poděkování

Děkujeme všem členům ZO ČZS Šlapanice a ostatním přátelům naší organizace za spolupráci v roce 2021.

Těšíme se na setkání s vámi ve zdravější době při dalších kulturních akcích naší organizace, o nichž budete vždy předem informováni na členských schůzích, vývěsce na budově bývalé knihovny, ve šlapanickém zpravodaji nebo na webových stránkách ZO ČZS.

Máte-li zájem stát se členem naší organizace, velice rádi vás mezi námi přivítáme.

Výbor Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Šlapanice
zahradkarislapanice@seznam.cz
www.zahradkari.cz/zo/slapanice

Muzeum je tady také díky vám a hlavně pro vás!

Na tomto místě bychom chtěli poděkovat všem, jejichž dary letos obohatily sbírku šlapanického muzea. Velmi si ceníme toho, že se na nás obracíte, ať už s několika předměty, které jste našli třeba při úklidu půdy, nebo rovnou s celou pozůstalostí. Díky vám předměty dostávají v muzejní sbírce nový život, zůstávají zachovány pro příští generaci a mohou se stát jedinečným dokladem své doby.

Letos se díky vašim darům rozrostla sbírka šlapanického muzea například o soubor kuchařských knih z první poloviny 20. století. Jedna z nich patřila Marii Fialové, hostinské ze Žuráně neboli hostince U Fialů, jehož kuchyně byla ve Šlapanicích proslulá. Etnografickou sbírku doplnil přehoz bohatě dekorovaný dírkovou výšivkou nebo nádherné vyšívání povlečení

Výstava Vítej nevěsto milá – Svatební šaty města i venkova k vidění už jen do 9. ledna 2022.

Poslední jmenované dary jsou prezentovány na aktuální výstavě *Vítej, nevěsto milá... Svatební šaty města i venkova*, neboť byly součástí výbavy, kterou si nevěsty odnášely s sebou do nového domova. Zmíněnou výstavu jsme mohli vytvořit zejména díky vám. Umožnili jste nám sdílet vaše milé vzpomínky na svatební den i zvyky s ním spojené, zapůjčili jste nám svatební šaty, doplňky a fotografie, které jsme mohli na výstavě představit, a vytvořit tak jedinečný obraz typické šlapanické svatby i městské svatební módy během téměř celého uplynulého století. Srdečně tedy zveme k návštěvě výstavy! Přístupná bude do 9. ledna 2022 stejně jako výstava *Svatby a veselky*. Oči žáků Gymnázia a ZUŠ Šlapanice.

Výstava Vítej, nevěsto milá... Svatební šaty města i venkova k vidění už jen do 9. ledna 2022.

z bílého plátna s iniciály majitelky pocházející ze čtyřicátých let 20. století. Sbírkou muzea obohatila mimo jiné i fotografie novomanželů Velanových pořizená ve šlapanickém ateliéru Jánský či dvě porcelánové servírovací sady, jídelní a kávová, pocházející z českých porcelánek v Horách u Lokte a Božičanech, kde byly vyrobeny v padesátých letech minulého století.

I tento předmět letos obohatil sbírku Muzea ve Šlapanicích.

Muzeum Brněnska

1 MUZEUM	
6 VÝSTAV	DESÍTKY DOPROVODNÝCH AKCÍ ČLÁNKŮ A PŘEDNÁŠEK PROGRAMŮ PRO ŠKOLY DÁRCŮ PŘEDMĚTŮ ÚČASTNÍKŮ TÁBORŮ NOVÝCH VÝZEV
STOVKY NÁVŠTĚVNÍKŮ VYSTAVENÝCH EXPONÁTŮ INSPIRATIVNÍCH ROZHOVORŮ PŘÍSPĚVKŮ NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH	TISÍCE SBÍRKOVÝCH PŘEDMĚTŮ HODIN PRÁCE ÚSMĚVŮ
S VÁMI BUDE PŘÍŠTÍ ROK JEŠTĚ BOHATŠÍ. PŘIJĚTE DO MUZEA!	
PF 2022 MUZEUM VE ŠLAPANICÍCH	

Muzeum ve Šlapanicích

Sláva se jim vyhnula

aneb Nepříliš známé osobnosti bitvy tří císařů

Letos uplyne od bitvy u Slavkova již 216 let. O jejím průběhu a důsledcích už bylo popsáno mnoho stran. Zaměříme se tedy na méně známá fakta a představme si tři osoby, které se netěší všeobecné známosti – francouzského lékaře, který nezištně léčil všechny nemocné a raněné, a dva generály poražených spojeneckých armád: rakouského a ruského. Oběma 2. prosinec 1805 přinesl osudový zvrat v jejich životě.

Larrey

Zdroj: wikipedia.cz

Prvně zmíněného připomíná pomník v parčíku na křižovatce Riegrovy a Brněnské ulice, dílo sochaře Jaromíra Blažka z roku 2005. Znázorňuje operační stůl a je věnován všem lékařům, kteří alespoň zachraňovali oběti války, když už nebylo možné zabránit jí samotné. U Slavkova (a nejen tam) patřil totiž k výrazným osobnostem v řadách francouzských lékařů Jean Dominique Larrey (1766–1842). Syn sedláka z jihofrancouzského Baudéanu vystudoval chirurgii a roku 1787 nastoupil jako loďní lékař na jeden z korábů krále Ludvíka XVI. Po vypuknutí revoluce se přidal k revoluční armádě. I v palbě ošetřoval raněné a k nelibosti některých nadřízených i ty na straně nepřátel. V roce 1796 už byl uznávaným válečným chirurgem Napoleonovy armády.

Když Napoleon 25. září 1805 přijel do Štrasburku, aby se svým vojskem rychle přešel Rýn, Larrey už v těch místech byl a rozhodně nezahálel. Musel dočasně nahradit dosud nepřítomného hlavního chirurga Percyho. Organizoval záchranné týmy vybavené krytými vozy na přepravu raněných takzvanými „létajícími ambulancemi“. I když jeho promyšlené organizační novinky značně pozvedly úroveň péče o raněné, je nutno podotknout, že u mnoha pluků nebyla situace zdaleka růžová, chyběl třeba zdravotnický materiál a podobně.

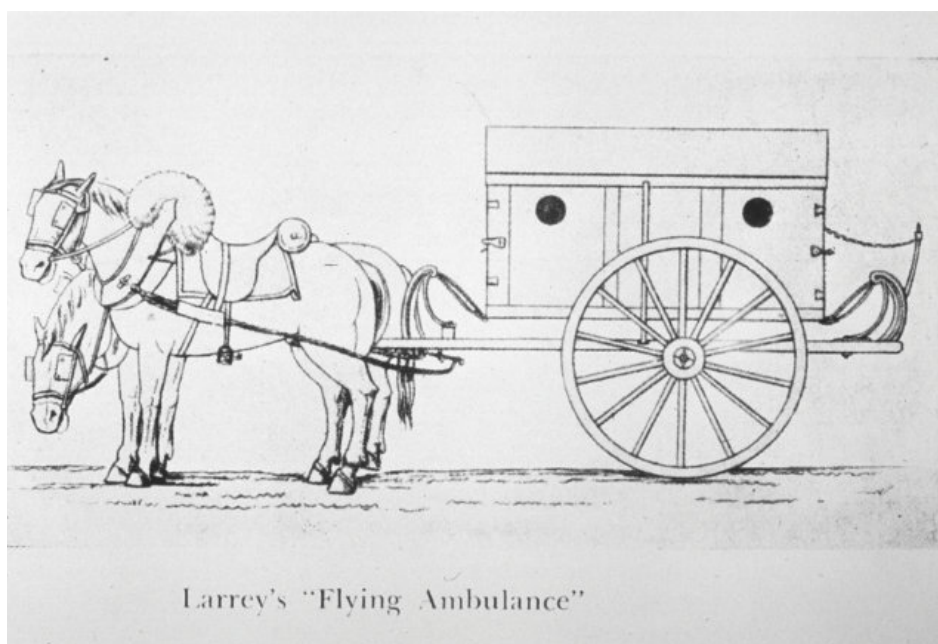
Vpád Velké armády do německých zemí nestál Napoleona mnoho sil. Do kapitulace rakouského generála Macka u Ulmu přišli Francouzi zhruba o 2 000 mužů, nejvíce 14. října u Elchingenu. Naopak zajali 37 000 Rakušanů, z toho 20 generálů. Přímo v sídle arcibiskupství v Ulmu nechal Larrey zřídit ošetrovnu pro raněné a sám pokračoval dál s armádou. Další ranění zůstali v Augsburgu, bohatém městě s mnoha možnostmi se o ně náležitě postarat.

Larrey čekala další práce u Dürnsteinu, kde Mortier zana-

menal ve srážce s Rusy 3 000 mrtvých a raněných. Podobné to bylo 19. listopadu u Hollabrunnu, kde se utkal maršál Lannes s generálem Bagrationem. Byla to úděsná podívaná, při níž Hollabrunn přecházel z jedné ruky do druhé a nakonec vzplál a mnozí ranění a opozdílci uhořeli v domech. Larrey se svými asistenty dělali, co mohli. Těžce zranění byli odvezeni do Vídně. To nejhorší však mělo teprve nastat.

Noc před rozhodující bitvou byla hrozná zima a přšelo. Larrey píše poslední příkazy a napolo zmrzlý uléhá k ohni pod širým nebem. „Jakmile se rozbřesko, zazněl signál k boji,“ píše později v dopise strýci. „Nikdy jsem, strýčku, neviděl tak krvavou řež. Trvala od šesti hodin ráno do osmi večer. Na obou stranách zůstalo na bojišti více než 12 000 mužů. Padlo 2 000 Francouzů a stejně tolik bylo raněno, ale ty jsme skoro všechny obvázáli. Obvazování našich jsem řídil a nechal je odvézt v ambulancích. Hodně jsme trpěli, můj drahý strýčku, ale byli jsme za to odměněni úspěchem naší armády.“

Larrey se svými lidmi strávil celou noc svozem raněných. Do ambulance

Larrey's "Flying Ambulance"

Zdroj: wikipedia.cz

se vrátil ve čtyři ráno. Kusé dobové zprávy ale stěží dokážou zachytit utrpení a bolest. Téměř nadlidská obětavost ošetřovatelů a chirurgů zachránila mnohé životy. Mimo jiné Larrey osobně ošetřil raněného generála Rappa a zachránil na poslední chvíli nohu generálu Kellermannovi, jemuž střela způsobila tříštivou zlomeninu a hrozila amputace.

Ranění po bitvě přeplnili Brno, situaci zkomplikovala místní tyfová epidemie. Larrey se, věren svým zásadám, snažil věnovat stejnou péči jak vlastním vojákům, tak i poraženým. Zpět do Paříže se vrátil až v únoru 1806.

Sdílel pak s císařem společný osud na dalších taženích v Rakousku, Prusku, Španělsku i Rusku, zažil obranné boje ve Francii po bitvě u Lipska a nechyběl ani u Waterloo, kde ho Angličané zajali a pro nápadnou podobnost s Napoleonem málem zastřelili, ale zakrátko byl s úctou propuštěn.

I po císařově definitivním pádu se Larrey těšil velké úctě. Zemřel 1. srpna 1842 v Paříži a za jeho rakví, ozdobenou francouzskou trikolórou, kráčelo dozajista i nemálo těch, jimž kdy si zachránil život.

Weyrother

Zatímco Larrey v únoru 1806 Brno ve zdraví opustil, rakouský generál-major Franz svobodný pán von Weyrother (1754–1806) zde 16. dne téhož měsíce v horečkách zemřel. Byl to týž generál, který vypracoval spojenecký plán bitvy, jenž však fatálně selhal, na čemž ovšem nenesl vinu výhradně jeho autor.

Weyrother se narodil v rodině ředitele Císařské jezdecké školy ve Vídni. V roce 1775 vstoupil jako kadet do pluku maršála Lacyho. Pak postupoval na hodnostním žebříčku a roku 1789 už byl hejtmanem. Zakrátko se stal členem generálního štábu, kde dostal příležitost ukázat své znalosti vojenské teorie v přípravě operačních plánů. V listopadu 1794 byl přidělen jako generální adjutant do štábu velitele mohučské pevnosti generálmajo-

ra Neue. Měl podíl na tom, že pevnost po celou zimu odolávala řadě francouzských útoků. O dva roky později ve funkci náčelníka Alvinczyho štábu připravil Weyrother úspěšný útok na Bassano. Plán na dobytí Rivoli v lednu 1797 však skončil fiaskem.

Koncem roku 1800 byl jmenován náčelníkem štábu armády arcivévody Jana. Tažení skončilo porážkou u Hohenlinden.

V tažení roku 1805 si ho vyžádal Kutuzov za člena svého štábu. Když u Dürnsteinu padl v křížové palbě podmaršálek Heinrich von Schmitt, zastoupil jej Weyrother, tehdy již generálmajor, ve funkci náčelníka spojeneckého štábu a jako takový musel vypracovat dispozice pro nadcházející bitvu u Slavkova. Už po půlnoci z 1. na 2. prosince jej přednesl na poradě v Křenovicích. Mimo jiné uvedl: „...využijeme výhody našeho vlastního postavení a početní převahy k tomu, abychom rozhodným útokem na jeho pravé křídlo vytlačili protivníka z jeho pozic a odrazili ho na cesty ke Znojmu. Pak rychlým postupem silných oddílů zleva v kombinaci se sborem arcivévody Ferdinanda, jenž je před Jihlavou a s nímž se spojíme, přinutíme nepřítele k ústupu neschůdnými kopci u Kremže.“

Plán nebyl nereálný, ale Kutuzov během výkladu usnul, major Toll překládal z němčiny do ruštiny ve spěchu, netrpěliví pobočníci mu brali papíry zpod ruky a horečně prepisovali dispozice. Zákonitě došlo k nepřesnostem, k některým velitelům se instrukce dostali pozdě, k jiným vůbec...

„Příznám se, že po vyslechnutí dispozice jsem z ní věděl tak málo, jako by vůbec nebyla. Jisté bylo jen to, že zítra útočíme na nepřítele,“ vzpomínal podplukovník Jermolov. Obchvatu z jihu zabránila Legrandova divize a především Davoutův sbor, který od Rajhradu přispěchal na pomoc. Nepříjemně překvapený sbor rakouského generála Kienmayera musel ustoupit, Weyrotherovy dispozice vzaly zasně a výsledek bitvy se rozhodl jinde. Sbor arcivévody Ferdinanda sice porazil u Štoků bavorské spojence Fran-

couzů, jimž velel generál Wrede, ale na výsledek celého tažení už to nemělo žádný vliv.

Francouzský generál Thiébault, který se v Brně vzpomatoval ze zranění utrpených na slavkovském bojišti, se s Weyrotherem setkal. Ve svých pamětech píše, že rakouský generál byl sklíčený, ale upravený a působící důstojným dojmem. O caru Alexandrovi hovořil s obdivem, ale o Kutuzovovi a ruské armádě velmi rozhořčeně. Porážku zdůvodňoval nepříznivými okolnostmi a Kutuzovovou přezíravostí.

Weyrother v Brně věnoval veškerý svůj čas péči o raněné. Nakazil se však tyfem, kterému podlehl. Za dané situace to nevzbudilo žádnou pozornost. Po oddaném a přičinlivém generálovi, autorovi plánu, který fatálně nevyšel, se nedochoval ani žádný portrét.

Przybyszewski

Generál, který byl obětován. Tak by se dal stručně charakterizovat osud velitele třetí kolony spojeneckých vojsk, polského generála v ruských službách Ignacy Przybyszewského (1755–1810?).

Pocházel ze starobylého polského šlechtického rodu. O jeho životě se nedochovalo mnoho informací. Jako mladík vstoupil do polského vojska. V boji se osvědčil, dosáhl hodnosti podplukovníka a obdržel vyznamenání *Virtuti militari*. Roku 1793, po druhém dělení Polska, však přešel k ruské armádě a opět projevil své kvality. Carevna Kateřina Veliká jej po dvou letech povýšila do hodnosti generálmajora a byl jmenován velitelem Kurského mušketýrského pluku. Se sborem generála Rímského-Korsakova pak bojoval proti Francouzům v severní Itálii a Švýcarsku, kde se účastnil v pořadí druhé bitvy u Curychu. Roku 1800 se vrátil do Ruska a získal hodnost generálporučíka. V čele jedné ze spojeneckých kolon pak stál i v bitvě u Slavkova.

Hlavní síly ruské armády sestoupily v ranních hodinách z Prateckého návrší v široké frontě do prostoru

mezi Telnicí, Sokolnicemi a Kobylnicemi. Čtyři útočné kolony, tři ruské a jedna složená z Rusů i Rakušanů, čítaly dohromady asi 50 000 mužů. Velením nad třemi ruskými kolonami byl pověřen generál pěchoty Friedrich Wilhelm hrabě Buxhöwden, carův oblíbenec. Jeho podřízenými byli generál Dochturov, hrabě Langeron a Przybyszewski. Během bojů o Sokolnice se však spojenecké kolony dostaly do francouzského sevření a musely bojovat bez koordinace. Nastal zmatek, který Buxhöwden nedokázal zvládnout. Podle některých očitých svědků dokonce velel opilý. Velitelé jednotlivých kolon museli jednat na vlastní pěst. Przybyszewski, protože nedostal další rozkazy, se držel původních instrukcí a postoupil se svými oddíly ke Kobylnicím. Tam ho ale nečekala čtvrtá Kolowratova smíšená kolona, ale Oudinotovi granátníci, kteří mu přehradili cestu. Zezadu pak zaútočila Saint-Hilaireova pěší a Margaronova jezdecká divize. Z pasti už nedokázal uniknout, navíc jeho vojákům docházela munice. Více než 5 000 mužů jeho kolony složilo zbraně a vzdalo se i se svým velitelem, jehož zabil francouzský husar Jean-Baptiste Franceschi-Delonne. Byl za to povýšen.

Po prohrané bitvě začali Rusové hledat viníky katastrofy. Samozřejmě

obvinili Rakušany z neschopnosti, a především Weyrothera jako autora chybného plánu. Do nepřízně upadl i vrchní velitel Kutuzov, který si nemohl dovolit obvinít cara, že mu do velení za přispění svých nekompetentních favoritů, například knížete

Husar, který zabil Przybyszewského.
Zdroj: wikipedia.cz

Dolgorukova, diletantsky zasahoval. Ani hlavní viník chaosu Buxhöwden nebyl volán k odpovědnosti. Tento bohatý německý hrabě z Pobaltí měl totiž vzdálené příbuzenské vztahy s carskou rodinou a i nadále zůstal v carově přízni. A tak padlo břímě viny na jeho podřízené, navíc cizince. Francouzský emigrant Langeron

i Polák Przybyszewski byli zbaveni velení a degradováni. Langeronovi byla později hodnost navracena a v ruské armádě zůstal, Przybyszewski se o svém obvinění dozvěděl v místě svého zajetí, v lotrinském Lunéville. Odtud poslal v červenci 1806 carovi svoji obhajobu. Bez odpovědi.

Po uzavření tylžského míru byl generál v červenci 1807 propuštěn ze zajetí. Následujícího roku stanul před vojenským soudem v Petrohradu. Ten ho viny zprostil, ale car jej ve státní radě obvinil z neuposlechnutí rozkazu. Výsledkem byla degradace a postupný odchod z armády. Bývalý generál se usadil jako civilista na svém sídle Gorzenie v Mazovsku. Jeho jméno bylo vymazáno z armádních záznamů, na rozdíl od Langerona chybí i v galerii generálů, hrdinů napoleonských válek, která se dodnes nachází v Zimním paláci v Petrohradě.

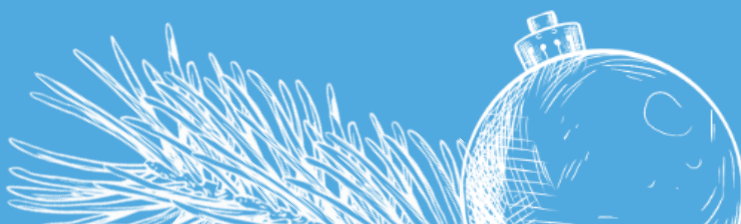
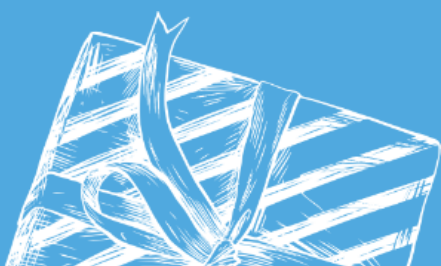
Dožil v ústraní, neznáme datum jeho skonu a nemáme žádný jeho portrét. Jen Langeron o něm ve svých pamětech poznamenal, že Przybyszewski možná nebyl výjimečným generálem, ale přesto schopným vojákem a čestným člověkem.

Jaroslav Kotulán, s použitím materiálů od Dušana Uhlíře a Františka Kopeckého

Fotosoutěž MAS Slavkovské bojiště

Advent je tu a s ním i fotosoutěž MAS Slavkovské bojiště pro žáky základních škol ze Šlapanicka! Vyfoťte vánoční výzdobu, tvoření, přípravy, pečení cukroví a vše další co se pojí s tímto časem, a pošlete tu nejlepší fotku **do 19. prosince 2021** na adresu: soutez@slavkovskebojiste.cz.

Vítězné snímky budou uveřejněny na FB a autoři dostanou dárkové balíčky.

Co se děje na polích a ve stájích kolem vás

Všichni si více a více uvědomujeme, že pro zachování krás – alespoň těch zbylých – naší modré planety je potřeba mnohé změnit. Zemědělství provází člověka odnepaměti a je jednou z mála zcela nepostradatelných činností.

I v tomto oboru se ale dá, a bude třeba, mnohé dělat jinak a lépe. I zemědělci vědí, že také oni musejí přispět svým kamínkem do mozaiky změn, které nás nutně čekají. Uvědomujeme si to i

Podívejme se teď k nám, do zemědělského podniku Bonagro Blažovice. Každým rokem máte možnost nahlédnout „pod pokličku“ a navštívit naši farmu při dni otevřených dveří. Ten se ale letos z důvodu protiepidemických opatření nekonal, a proto vám teď alespoň touto formou můžeme povědět, co je u nás, tedy vlastně i kolem vás, nového.

Jsmo jedním z mála zemědělců v širokém okolí, kteří sází na smíšenou zemědělskou produkci. Neomezujeme se pouze na pěstování polních plodin a na několika farmách chováme i hospodářská zvířata. Konkrétně tedy mléčný skot. Jak jste možná mohli sami vidět, našim kravičkám jsme postavili nové stáje, aby měly co možná nejlepší podmínky. K dispozici tak nyní mají takové „vymoženosti“, jako jsou drbadla či řízenou ventilaci pomocí me-teostanice. V období letních veder také třeba ventilátory a ochlazovací mlžiče. Dostatek kvalitního krmení je samozřejmostí.

Jak s takovouto péčí chutná jejich mléko, máte ostatně možnost sami vyzkoušet. Hned vedle farmy najdete mlékomat, v němž je 24 hodin denně k dispozici čerstvě nadojené mléko.

Díky našemu skotu se nám dostává velkého množství organického hnojiva, takže není třeba používat v takové míře ta průmyslová. Pěstujeme proto i širší skladbu plodin, které mají pozitivní vliv na půdu. Třeba vojtěšku, motýlokvěté směsky a travní porosty. Celkově je naše plodinná

skladba opravdu široká – každý rok můžete na našich polích napočítat až deset různých druhů, což není zcela obvyklé. Kromě toho vyséváme po celém katastru biocentra pro podporu hmyzu a kvetoucí směsky.

Pro příští roky zvažujeme i porízení a péči o několik včelstev, které napomohou k lepšímu opylování květů v širokém okolí.

Další změnou, kterou jste v posledních letech jistě zaznamenali, je dělení větších lánů. Ve spolupráci s vedením města Šlapanice se snažíme jít v této oblasti nad rámec daný legislativou a při dělení honů tak například včleňujeme pásy pícnin nebo trávy. To proto, abychom omezili půdní erozi, přispěli k ochlazení krajiny a také proto, aby zvěř měla vždy v dosahu nějaký úkryt před sluncem i prostor pro pastvu.

Novinkou posledních dvou let je též vytváření ochranných zón. V lokalitách, které těsně sousedí s obytnou

a dává nám velký smysl. Současně s porízením nové žací kombinace pícnin od firmy PÖTTINGER jsme tyto stroje vybavili senzory Sensosafe. Tento systém má za úkol detekovat zvěř v porostu pícnin, upozornit obsluhu na její výskyt a zastavit stroj tak, aby nedošlo k zachycení a poranění zvěře. Jde o pilotní projekt této rakouské firmy, která v rámci testovací předseriové výroby vyslala do celého světa čtyři tato zařízení. Hned dvě jsou testována v České republice, což považujeme za velký úspěch a za ukazatel zájmu českých zemědělců. Vůbec první zařízení Sensosafe na světě bylo spuštěno právě v zemědělském podniku Bonagro. Aktivně se tak podílíme na testování a vývoji tohoto zajímavého produktu.

Na začátku jsem zmiňoval, že je třeba mnohé změnit. Velké změny začínají těmi malými. A ty může dělat každý z nás. Za nás, české a moravské farmáře, vás prosíme – podporujte

Zdroj: BONAGRO, a. s.

zástavbou, jsme vyseli pásy pícnin nebo travní porosty, které oddělují tuto zástavbu od polní výroby.

Pro šetrné obdělávání polí investujeme do moderní techniky, která využívá satelitní navigaci, což přináší omezení pojezdů po pozemcích. Rovněž nám na podkladu výnosových map a půdních rozborů umožňuje využívat variabilní hnojení. Zkoušíme používat i monitorování pozemků pomocí dronů. U našich strojů využíváme pásových podvozků nebo širokých nízkotlakých pneumatik pro co nejmenší tlak na půdu.

Z jedné z posledních investic však máme opravdu ohromnou radost

domácí produkci potravin. Přemýšlejte, jakou vzdálenost musel urazit ten či onen výrobek, než se dostal na váš stůl.

Dnes tolik zmiňovaná uhlíková stopa je jednou z věcí, kterou můžete ovlivnit i vy podporou potravin z české produkce. Benefitem je pro vás následně i to, že kvalitní české potraviny jsou vyráběny za mnohdy přísnějších norem, než jsou ty evropské, natož pak ty z jiných kontinentů.

Děkujeme za podporu a přejeme vám krásné prožití Vánoc!

Ing. Roman Zvěřina
předseda představenstva BONAGRO, a. s.

Začátky televize ve Šlapanicích

Ve středu 22. září jsme měli na městském úřadě milou návštěvu. Ze švýcarského Winterthuru přijel do rodného města pan Jaroslav Beneš. V roce 1968, po invazi sovětských vojsk, se nevrátil z dovolené v tehdejší Jugoslávii a přes Rakousko se dostal do Švýcarska. Jak sám vzpomíná, měl velké štěstí. Po pár dnech v uprchlickém táboře ve Vídni si jej vybral švýcarský podnikatel jako televizního opraváře a odvezl jej spolu s manželkou do svého podniku. Obratem dostal služební byt a v tomto závodě pak strávil celý profesní život. Výhodou pro něj byla také dobrá znalost němčiny.

Pan Jaroslav Beneš prožil dětství a mládí spolu se svými dvěma bratry ve Šlapanicích na Kolonce (ulice Karla Čapka) a rájem jejich dětských her byly tehdy již prázdné budovy cukrovaru se dvěma rezervoáry ideálními pro koupání a rybaření. Žil zde do svých sedmi let a poté jeho otec, který vlastnil instalátorskou firmu, koupil dům na Kalvodově ulici (dnes SBD Cíl). Jaroslav se vyučil v podniku Rádio Fic-Šlapanice a později až do odchodu do zahraničí pracoval jako televizní opravář v Televizní službě Brno, na Husově ulici. Nikdy ale nepřerušil kontakt s rodinou a také spolužáky z ročníku 1933, a jakmile to začala situace po roce 1989 dovolovat, pravidelně se účastnil školních srazů, které všechny nafilmoval.

Pan Jaroslav Beneš (vpravo) spolu s mladším bratrem Janem. Zdroj: Josef Kopecký

Využili jsme jeho nabídku, že se s námi podělí o vzpomínky na prožité roky ve Šlapanicích a na úvod jsme vybrali první televizi ve Šlapanicích.

„V roce 1955 jsem se po dvou letech vrátil z vojny do civilu. Doma jsme měli televizor Tesla 4001 A, který otec vyhrál na los na Dědy Mráze. Tehdy vysílala televizní program pouze Praha z Petřína, příjem byl možný v okruhu do vzdálenosti asi šedesát kilometrů, ale vysílala i Vídeň vzdálená asi sto kilometrů. Dali jsme se dohromady se Slávkem Crhovým, který byl ode mě o čtyři roky starší a na začátku mého učení u firmy Fic byl můj tovaryš, jak se tehdy říkalo. On sháněl potřebné technické podklady od známých kolegů, kteří již přijímali vídeňskou televizi. Problém byl ale v tom, že televizor byl konstruován pouze na příjem pražského vysílače a Vídeň vysílala na jiném takzvaném kanálu. A tak já zhotovoval různé předzesilovače s pěti lampami (elektronkami) k televizoru a konstruoval antény.

Dospěli jsme k názoru, že příjem televizního signálu na rohu Kalvodovy a Nádražní ulice, kde jsem tehdy bydlel, je vzhledem k nevhodnému terénu velice málo pravděpodobný. Televizní signál se v té době šířil přímočarě a náš dům ležel v nejnižší části Šlapanic. Proto jsme přesídlili k Slávkovým rodičům na Blechdlov, jak se tehdy říkalo Bedřichovické ulici. Od listopadu jsme se snažili uskutěčnit příjem rakouské televize, což se nám povedlo **21. ledna 1956**, a to byl, jak se domnívám, první příjem televizního signálu ve Šlapanicích.

Rakouská televize vysílala pouze ve středu, v sobotu a v neděli ve 20.00 hodin a před zahájením programu se hrál pět minut valčíků Na krásném modrém Dunaji. Na všechno jsme se dívali a po nějakém čase jsme přesunuli televizor nazpět k nám a já opět vyráběl různé antény na vylepšení příjmu. Obraz byl mizerný, ale lidi se k nám chodili dívat na tu televizi jako na malý zázrak. Dne 3. listopadu 1956 začala vysílat Bratislava, a to už byl dobrý příjem. Pak přišel 3. březen 1959, zahájilo se vysílání z Kojálu na Dražanské vysočině, což už byl definitivně ten správný obraz v plné kvalitě. A jak vlastně vypadala ta naše první televize? Dřevěná skříňka o rozměrech 66 x 39,5 x 52,5 centimetrů a obraz o velikosti 15 x 20 centimetrů.“

Tolik vzpomínka pana Jaroslava Beneše na první televizi ve Šlapanicích, ale slíbil se s námi podělit i o další vzpomínky na prožité mládí v rodném městě.

Televizor Tesla 40001A. Zdroj: wikipedia.org

Josef Kopecký

Šlapaničtí senioři na cestách během roku 2021

Senioři organizovaní ve Spolku zdravotně postižených Brněnska – po-
bočka Šlapanice se nemohli dočkat
ukončení covidových opatření, aby se
mohli zúčastnit zájezdů plánovaných
na tento rok.

Tak jako v posledních letech jsme
obdrželi příslib dotace Městského
úřadu Šlapanice, díky němuž jsou tyto
akce velice zajímavé a umožňují po-
znat kulturní památky a krásy naší
vlasti za příznivých podmínek. Začát-
kem června odjela naše skupina v po-
čtu 16 lidí spolu se členy Klubu invali-
dů na rehabilitační pobyt do Spálené-
ho Poříčí v Brdech. Předností této
akce je pořádání zájezdů do blízkého
okolí a poznávání zajímavých míst
v této dříve uzavřené vojenské oblasti.
Navštívili jsme zámky Kozel, Blatná,
Horšovský Týn a zámek v Březnici,
prohlédli si malebné Domažlice.
Všichni členové obdrželi příspěvek na
vstupenky do objektů.

Hned po návratu jsme vyjeli do
Poděbrad. Den byl jak vymalovaný
a ač pěkně peklo sluníčko, byla pro-
cházka lázeňským parkem pod ko-
runami kvetoucích lip a s množstvím
kašen a vodotrysků příjemným re-
laxem. Stihli jsme nejen dobře
poobědvat, ale také se projít k velmi
zajímavé vile známé z Ordinace v rů-
žové zahradě jako „Valšíkova vila“.
Osvěžení jsme pokračovali do Nym-
burku, kde jsme na náměstí se sedící
sochou Bohumila Hrabala využili slu-
žeb kavárny se zahrádkou a kochali se
déním kolem. Život v posledních dvou
letech je zcela odlišný od dřívějšího
ruchu, a to si každý z nás uvědomil.

Na červenec jsme měli na-
plánován výlet do Beskyd, abychom si
prohlédli to, co jsme nestihli v loň-
ském roce. Protože jsme si chtěli dát
oběd v Libušíně, dopolední dobu jsme
využili k prohlídce zámku ve Vizoví-
cích. Součástí zámku je také zámecká
zahrada, která je Národní kulturní
památkou. Vizovická alej uspěla

v roce 2020 v soutěži Alej roku, v níž
získala 1. místo ve Zlínském kraji
a v kole celostátním se umístila na
14. místě z celkového počtu 132 alejí.
Hlasování se zúčastnilo asi sedm tisíc
lidí.

Naším hlavním cílem byly ale
Pustevny. Všichni účastníci se těšili
hlavně na Libušín, který byl v loň-
ském roce ještě uzavřen. Příznivého
počasí jsme plně využili. Většina do-
šla minimálně k Radegastovi,
zdatnější a vytrvalejší i na Radhošt
a ti, kteří loni neabsolvovali stezku
Valašku, si tento výstup nenechali
ujít. Všichni odsouhlasili prodloužení
pobytu o hodinu. Tak těžce jsme se
totiž loučili s horami. Během zpáteční
cesty jsme se s obavou bavili o příštím
plánovaném zájezdu, který se měl ko-
nat v září. Shodli jsme se, že vzhledem
k vývoji situace je v tu dobu výjezd do
Solných dolů ve Věličce riskantní a ra-
ději se pokusíme zajistit prohlídku
Muchovy Slovanské epopeje v Morav-
ském Krumlově.

Zdroj: mucha-epopej.cz

Tuto výstavu jsme navštívili již
v roce 2011 před jejím přestěhováním
do Prahy, a proto jsme byli velmi zvě-
davi na její současné uspořádání
v nových rekonstruovaných prosto-
rách. V září jsme tedy vyjeli a naše
rozhodnutí bylo šťastné. Všichni jsme
byli nadšeni a shodně konstatovali, že
nynější nasvětlení a prostorové

uspořádání velice zkvalitnilo celou
expozici a na plátcích jsme zazna-
menali záběry, kterých jsme si v tem-
nějších prostorách dříve vůbec ne-
všimli. Prohlídku jsme ukončili pří-
jemným osvěžením v místních
hospůdkách a pokračovali do Rajhra-
du navštívit Benediktinský klášter.
Samozřejmě jsme si cestou neod-
pustili vycházku ke kapli sv. Floriána,
která je viditelná z dálky. Vysoko ční
nad městem a je odtud překrásný vý-
hled do širokého okolí. V klášteře nás
již čekali. Je to konvent benediktinů
založený v roce 1045, který se v roce
1813 stal samostatným opatstvím. Pů-
vodní probošství břevnovských bene-
diktinů z poloviny 11. století bylo pře-
stavěno na barokní klášter s kostelem
sv. Petra a Pavla podle posledního
projektu Jana Blažeje Santiniho-
Aichla. Celý areál je chráněn jako kul-
turní památka. Zdejší knihovna se
v roce 2005 stala základem nově za-
loženého Památníku písemnictví na
Moravě. Klášter byl v roce 1950 zru-
šen, tehdejší opat dožil v domově
v Žernůvce u Tišnova a celá komunita
byla rozprášena a část uvězněna.

V roce 1990 značně zdevastovaný
klášter převzal zpět Benedikt Karel
Malý. Došlo k postupným úpravám
a v roce 2018 tvořilo komunitu devět
mnichů, z toho čtyři slavní profesori.
Prohlídka byla velice zajímavá a po-
učná. Při východu z kláštera vybízelo
venkovní posezení u Taverny k tomu,
abychom letošní putování slavnostně
ukončili při kávičce a nějakém do-
plňku. A nyní se můžeme těšit, co na-
plánujeme na příští rok, a doufat, že
již bez účasti toho ošklivého covidu.
I přes nepřítomnost současných opatření
a obavu z nakažení se letošních zájez-
dů zúčastnilo 108 zájemců, kteří
z nich vyšli obohaceni o nové po-
znatky a hlavně o spousty společných
chvílek s vrstevníky.

*Jarmila Gregová
vedoucí zájezdů*

Kde je vůle, tam je i cesta

Nedávno jsem listoval časopisem „Myslivost“, kde jsem se dočetl o konečně funkční detekci srnčat při sklizni píce a sekání porostů. O nové technice se určitě nepsalo jen v českém mysliveckém časopisu, ale, jak jsem se dozvěděl, toto téma prošlo celou řadou evropských odborných médií.

Je to neuvěřitelný pokrok, za nímž se skrývá řada let vývoje rakouské firmy Pottinger. Tato firma své zařízení představila již před třemi nebo čtyřmi lety na největší světové výstavě zemědělské techniky v Hannoveru a od té doby tento systém vylepšuje. V současné době se v České republice využívají dva tyto stroje. A nyní to podstatné: jeden z nich pracuje i na polích kolem Šlapanic. Zemědělský podnik Bonagro ho zakoupil za nemalé finanční prostředky a postupně s ním seče vojtěšku nebo žito na zeleno na svých polích, která zasahují do sedmi mysliveckých honiteb. Samozřejmě se stále ještě sem tam testuje, zda je účinný a do jaké míry. My v Myslivecké společnosti Šlapanice jej již považujeme za odzkoušený a účinný.

Zdroj: Radek Bednář

Před sklizní žita směrem k Jířkovicím se členové naší společnosti, jimž také záleží na tom, aby ztráty při sečení byly co nejmenší, snažili z pole vyhnat zvěř, která zde byla zalehlá, tak, jak to dělají před každým sečením: společně s pomocníky se psy.

Když bylo pole projité a zvěř vyplašená, žací lišta se zdvihla a traktor se zastavil. Jaké bylo naše překvapení, když se těsně před sekačkou zvedla srna a pomalu odešla. I další zkušenosti z jiných okolních honiteb

Zdroj: Radek Bednář

ukazují, že systém je funkční. Samozřejmě, že každý stroj je natolik dobrý, jak schopná je jeho obsluha. Zde se podařilo najít traktoristu, který má snahu zvěř zachránit a chce toto zařízení obsluhovat co nejlépe, aby se skutečně využilo.

V naší honitbě nejsou tak vysoké stavy srnčí zvěře jako jinde, právě proto se každý zachráněný život malého srnčete počítá. Bohužel daleko více srnčí zvěře u nás umírá na silnicích, je to někdy i osmnáct až dva-

cet kusů za rok. Covidové období srnčí zvěři také neprospělo. Lidé chodili více na procházky po polích, a pokud se k nim přidá pár pejsků, kteří si pobíhají, jak chtějí, vyplašená zvěř se dostává na vozovky, kde dochází ke střetům s motorovými vozidly.

Na závěr si chci také trochu postesknout, jak malý mediální zájem tato, dalo by se říci, celkem revoluční technologie vzbudila. Určitě je cesta k ochraně i mladé drobné zvěře, která při sečení přichází nejčastěji o život, ještě dlouhá, ale je to ona příslušná první vlaštovka. Občas v televizi vidáme, jak se zvěř vyhání, jakým způsobem se svolávají lidé na vyhánění a podobně. Tento stroj je ochrana, která funguje. Možná i samotný zemědělský podnik Bonagro by se měl pochlubit. Jak říká klasik: „Každý se má pochválit sám, protože nikdo to za něho neudělá.“ Zkrátka se ukázala určitá cesta v ochraně zvěře a je dobré jít tímto směrem. Možná přijdou i další způsoby, jak zvěř ochránit.

Bc. Jiří Štěpánek
předseda Myslivecké
společnosti Šlapanice

Vzpomínky na výsadbářství a horolezectví

Součástí výcviku budoucích výsadbářů bývalo i víkendové putování k Býčí skále učit se základům horolezectví i sebeobraně. Vždy jsme tam trávili noc ze soboty na neděli. Šplhalo se s pomocí záchranného lana, což nebylo tak obtížné jako následné slaňování.

Provaz volně kolem části těla jsem držel oběma rukama a uvolňoval, aby nás gravitace s krátkými pauzami táhla k zemi. Bylo třeba se od skály odrážet obuví, což se mi moc nedařilo, načež kolena byla poklepána. Jedna dívka asi dva metry nad zemí upadla a mírně si zranila ruku. Stál jsem těsně u ní, takže se nepoložila. Jmenovala se Jana Švandová (jmenovkyně známé herečky). Byla určena za instruktorku, já též. Kdysi jsem ji vezl na motorce do jedné brněnské tělocvičny, abychom trénovali mladé zájemce o seskoky.

Jedno přespání v lesním prostředí u Býčí skály proběhlo v listopadu 1966 na vysokém stromu! Víc než deset hochů i dívek si padákovými šňůrami přivázalo spací pytle pod haluze a spalo do rána. Mě jako posledního také volali nahoru, ale já nebyl schopen po širokém kmenu vylézt. Lehl jsem si do spacího pytle opodál na zemi a přečkal noc – beze spánku. Žádná šelma se nepřiblížila, jen chvílemi obíhala liška.

Podobných dobrodružství bylo více. Zmíním alespoň, co mi trvale zůstalo v paměti: Jeden seskok probíhal v šest hodin ráno pro ty, kdo měli pracovní volno nebo odpolední směnu. Předchozí počasí nám nepovolilo odstartovat. V onen den jsem měl ovšem noční směnu, ukončil jsem ji o hodinu dříve a v půl šesté přijel ze Zetoru na

motorce na slatinské letiště. Rovněž už mohu prozradit, že před vstupem do letadla (An-2) se Mirek Minařík ptal: „Jste všichni dobře vyspaní?“ „Ano,“ zaznělo od nás. Já však mlčel. Kdybych přiznal tu noční, vůbec by mě do letadla nepustili. Seskoky byly naštěstí bez problémů, v pohodě jsem si pak jel domů k dennímu spánku (v Kobylnicích). Rád jmenuji i sympatickou kamarádku (Věra Vlasáková), kterou často káral instruktor J. Blatný. „Přestaň sem chodit, ty nikdy s padákem neskočíš!“ Ale ona se nevzdala, i když byla menší, drobné postavy. A jednoho dne jsem byl svědkem, když J. Blatnému pravila: „Náhodou jsem skočila!“ On odpověděl: „Tak to byla opravdu náhoda!“ Pak to zesměšňování konečně skončilo a my jsme se už moc nevidali.

A nyní popíšu to hlavní, co by v tomto textu chybět nemělo. Nevím, kolik ještě žije svazarmovců, kteří vědí, čemu se říká „výsadbářské kolo“. Skupina šesti až sedmi lidí si lehne na břicho na trávník a jejich hlavy vytvoří kruh o průměru jednoho metru. Instruktor položí doprostřed odjištěný dělbuch a nařídí, aby si výsadbáři ucpali uši. Stalo se ale, že jedna dívka vstala a otočila se zády. Byla pokárána, ať nevzdává zkoušku odvahy. Jenže neposlechla. Dělbuch vybuchl, zasáhl nás plastovými střepinami a utrženou trávou. Já jako první vyskočil na nohy a pravil: „To nic nebylo...“ Bylo to však ode mě jen předstírané hrdinství.

Kdekdo jistě ví, že lezecký sólový výstup bez jakékoli pomůcky patří mezi velmi riskantní sportovní odvětví. Dosud žijící kamarád (F. Krček z Kobylnic), též čtoucí Šlapanický

zpravodaj, připravující se na seskoky (neskočil nikdy) jel se mnou na mopedech ke Stránské skále, kde jsme šplhali. Já první, s úkolem najít bezpečnou trasu, a on metr pode mnou. Pár metrů před vrcholem náhle zvolal: „Neudržím se!“ Já se bez závrátě otočil zády ke skále, podal mu ruku a pomaloučku jej táhl k vrcholu. Nebýt toho, mohl se zřítit s úrazem i smrtelným nebo jsme mohli spadnout oba, což se bohudíky nestalo. Taktéž při mém samostatném výstupu na obtížnější straně Stránské skály před vrcholem se nebylo čeho chytit, leda trsu trávy. Slézt k zemi už nebylo možné, následoval by pád. Opatrným sevřením trsu trávy jsem se mírně šikmo vytahoval vzhůru (nohy visely volně ve vzduchu). Poté už jsem těchto rizikových akcí zanechal a věnoval se sportům jiným.

Petr Bílek

MALBA 14 Kč/m² ŠLAPANICE Nátěry dveří 350 Kč/ks, radiátorů, oken, fasád.
TAPETOVÁNÍ, ZEDNICKÉ PRÁCE, VODA, ELEKTŘINA.
606469316 www.maliribrno-hezky.cz.

SERVIS A OPRAVA NOTEBOOKŮ A POČÍTAČŮ Diagnostika ZDARMA!
Vyzvednutí u Vás. Rozumné ceny, rychle a spolehlivě, 25 let praxe. Bednář,
Tel.: 608 880 107.

Ve Šlapanicích před 100 lety

V posledním letošním čísle Šlapanického zpravodaje se vrátíme o 100 let zpět a podíváme se, jak a čím žilo tehdejší městečko v mladé Československé republice. Ta právě vstupovala do třetího roku své samostatnosti a podle údajů z 1. československého sčítání z 15. února roku 1921 v ní žilo 10 009 587 obyvatel.

Ve Šlapanicích k tomuto datu žilo 3 866 obyvatel. Dle národnosti to bylo 3 842 Čechoslováků, 21 Němců, 2 Italové a 1 Rus. Dle náboženství 3 781 římských katolíků, bez vyznání 42 lidí, k církvi československé se hlásilo sedm osob, augsburského vyznání bylo devět, izraelitů sedm, jeden pravoslavný a jeden byl vyznání Husova. Počet domů činil 705 (z nichž 4 neobydleny) a v nich celkem 885 bytů.

51 arů a 59 m². Majetek obecní představoval 2 ha, 84 arů a 58 m² budov a zahrad, 20 ha, 54 arů a 20 m² polí, luk a pastvin, 2 ha, 50 arů a 33 m² měla obecní cihelna. Celkem majetek obce činil 25 ha, 89 arů a 11 m².

Od ledna předešlého roku se začaly vracet do vlasti celé pluky ruských legionářů, kteří se spolu s legionáři italskými a francouzskými začali sdružovat v legionářských župách. Ti šlapaničtí, 42 ruských, 15 italských a tři francouzští, kteří ustavili skupinu pro Šlapanice a okolí, na podzim roku 1920 patřili do Svazu československé legionářské župy Brněnské. Ústřední výkonný výbor sídlil v Praze, ale koncem roku 1920 rezignoval a v lednu 1921 se vedení ujal Správní výbor, který měl Svaz řídit až do dalšího sjezdu. Spolu se Svazem čsl. legionářů působila v republice i druhá větší Družina

Ve dnech 14. až 16. května se v Národním domě na pražském Karlíně konal ustavující sjezd Komunistické strany Československa, který byl vyvrcholením rozkolu Československé sociálně demokratické strany dělnické. Dne 26. května se v hostinci U Janíčků na Brněnské ulici sešlo 28 zakládajících členů KSČ, ale pětice z nich se brzy vrátila zpět do Sociální demokracie. Prvním předsedou této strany se stal Tomáš Smutný, po něm Antonín Medřický a Gustav Nečas. Šlapanice tak nezůstaly za celostátním děním nijak pozadu. Se vznikem této politické organizace vznikla i nová FDTJ (Federovaná dělnická tělovýchovná jednota) a při ní i divadelní soubor, takzvaná Proletářská scéna, kterou tvořili přestoupivší členové z DTJ (Dělnická tělovýchovná jednota při Sociálně demokratické straně). Svoje představení hrával tento soubor v hostinci U Janíčků na Brněnské ulici, U Himrů na ulici Nádražní nebo Na Dunaji v ulici Na Poříčí.

Dne 21. května byl založen Sportovní klub Šlapanice a 14. srpna byla slavnostně otevřena nová budova sokolovny, o níž členská základna usilovala už od svého vzniku. Těmito dvěma významným událostem ale byly věnovány samostatné články v minulých číslech letošního Šlapanického zpravodaje. Toho roku 18. září mohli občané vidět prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka, když projížděl po státní silnici u Bedřichovic z Brna do Olomouce, při svojí první návštěvě na Moravě. V místě byla také otevřena první lékárna U Anděla strážce, kterou provozoval magistr Novák, předchůdce Mgr. Hrubíška. Zpřístupněn veřejnosti byl obecní park, stržena stará ohradní zeď v polovině svahu a park rozšířen až na hranu kopce. Spravoval jej Okrašlovací a zalesňovací spolek, který za předsednictví zahradníka Cyrila Šindlera čítal 27 zakládajících a 183 přispívajících členů. Spolek vysázel mnoho nových

Ruch na Masarykově náměstí začátkem 20. let 20. století. Zdroj: Josef Kopecký

Z farní matriky zemřelých, která je dostupná na stránkách MZA v Brně, se dozvíme, že od 1. ledna do 31. prosince zemřelo 21 mužů a 20 žen, matrika narozených bohužel přístupna není. Šlapanice měly 1 140 ha a 33 arů orné půdy, 34 ha a 80 arů luk, 1 ha a 58 arů zelinářských zahrad, 23 ha a 11 arů zahrad ovocných, 17 ha a 10 arů pastvin, 1 ha a 59 arů lesa a ostatní plochy zastavěné, dráhy, cesty a vody měly 75 ha, 59 arů a 59 m². Úhrnem 1 293 ha,

československých legionářů. Oba celky pak splynuly v nadstranickou organizaci, Československou obec legionářskou, jejíž ustavující sjezd se konal v Praze 22. května 1921. Do ČsOL vstoupila také šlapanická jednota, jejímž předsedou se stal ruský legionář Raimund Gross a po něm pak Jan Duchaň, který se v roce 1924 také zasloužil o vybudování pomníku Plačící matky v městském parku, jenž je věnován šlapanickým vojínům padlým v 1. světové válce.

stromů v parku i na stráni Puštoru. Obec opravila budovu Dívčí školy nákladem 25 600 Kč a začala budovat nový dlážděný chodník k nádraží v celkové délce jednoho kilometru. Náklady na projekt činily 25 Kč/m², a tak každého následujícího roku byla vybudována pouze část podle finančních možností obce. Byla také vybudována silnice v ulici Polní, dnes Komenského, a bylo na ni využito kamenniva ze stržené ohradní zdi parku.

Po světové válce došlo také k nedostatku bytů, a tak bylo ustaveno Všeobecně prospěšné družstvo pro

výstavbu rodinných domků v lokalitě nad železniční tratí. Začala tak výstavba nové Jiráskovy čtvrti, lidově zvané Pardálov. Toho roku bylo postaveno osm dvojdomků větších s 16 bytovými jednotkami a osm dvojdomků menších též s 16 bytovými jednotkami. Prvním předsedou družstva byl Metoděj Řičánek, po něm pak Theodor Slouka. Začátkem 20. let 20. století se cenil malý obytný domek na 40 až 50 tisíc Kč. Výstavba v této lokalitě probíhala i v letech následujících až do likvidace družstva koncem 30. let minulého století.

V obecní kronice je zapsáno, že ani v roce 1921 nenastal obrat k lepšímu v zásobování obyvatelstva – 1metrický cent pšenice stál 400–480 Kč, žita 350–390 Kč, ječmene 370 Kč, brambor 160–180 Kč. Kilogram mouky byl za 6 Kč, tvarohu za 10 Kč, cukru za 9 Kč, 1 vejce za 90 hal. Vepřové maso stálo 30 Kč/kg. Šaty na desetiletého chlapce se kupovaly za 270 Kč, žákovský orelský úbor, jež tvořila košile, vázanka, kalhoty a čapka, přišel na 133 Kč a cvičky k tomu na 29 Kč.

Josef Kopecký

V lihové kóji přes socialistickou hranici

Narodil jsem se v červnu 1945 v rodině otce legionáře (který bojoval 10 let proti Rommelovi v Africe) a matky z kulacké rodiny. Téměř 28 let jsem žil v zahraničí – Německu (Mnichov, 6 let), Izraeli (7 let) a Singapuru (15 let). V roce 1991 jsem se vrátil do vlasti a založil úspěšný podnik.

V posledním ročníku zemědělské školy jsem byl na praxi v octárně ve Znojmě. Zde jsem se spřátelil s Rakušanem Waltrem. Do závodu vozil čistý líh, který se tu kvašením měnil na ocet. On mi vozil čokoládu, já mu domácí meruňkovici. Po skončení letních prázdnin jsem v říjnu nastoupil na vysokou školu do Lednice. Jelikož moje maturita skončila vyznamenáním, bral jsem to jako odrazový můstek do dalšího života. První ročník proběhl bez problémů. Po jeho skončení, před odchodem na prázdniny, za mnou přišel pan profesor – čímž riskoval kariéru – a důvěrně mi sdělil, že školu nedodělám. Z krajského výboru přišel totiž přípis. Osobně jsem jej četl, že za peníze dělnické třídy nebude tento člověk přínosem pro socialistickou společnost. Vyvolalo to ve mně šok, smutek, pláč a vztek. Po opadnutí emocí došlo k nezvratnému rozhodnutí opustit tento stát.

Otec souhlasil, matka plakala. Bylo potřeba vyřešit, jak to udělám. Jelikož jsem uměl dobře německy (učil mě otec, ve škole jsem se ji učil,

sledoval jsem rakouské televizní vysílání), přednesl jsem své přání Waltrovi. Požadovanou částku pokryli dva býci na jatkách. Plán byl následující: Waltr mě převezme v prázdném boxu od lihu. To však mělo jeden základní problém – lihové výpary. Profesor chemie mi sdělil, že po dvou minutách v uzavřené kóji nastane smrt otravou alkoholem. Dostal jsem tedy nápad. Ve vesnici, kde jsem bydlel, byl v klášteře sklad civilní obrany a v něm filtry i masky. Omyl! Ve válce se nepočítá s lihem. Dalším nápadem byl potápěčský přístroj. Za 40 litrů vína jsem získal potápěčské budíky. A co bomba se vzduchem? Od hasičů jsem za dalších 20 litrů vína dostal sněhový hasicí přístroj a kamarád – soustružník – mi vše v JZD sestavil, v domnění, že se chci potápět v řece Dyji. Za 10 litrů vína a také za nejapných poznámek mi bombu po CO₂ hasičáku natlakoval. Doma na zahradě jsem vyzkoušel přístroj a hlavně čas, který byl rozhodující. Čtyřicet minut k životu, nebo ke smrti, když se něco zvrtně. Přišla poslední zkouška naostro. Kousek za Znojmem, u Kuchařovic, jsem se spustil do kóje v trenkách, celou pokožku jsem měl natřenou vrstvou sádla (zlatý pan profesor chemie mi se vším poradil. Dýchá totiž i pokožka, to jsem nevěděl). Slunce odpoledne pražilo, byl srpen. Walter každých pět minut klepal na cisternu a já odpovídal.

Všechno proběhlo bez závad. Nyní vše záviselo na řidiči a času. Byl jsem smířen se smrtí, když to nedopadne. Nebylo cesty zpět. Kriminál, zbabraný život – to nikdy!!!

Před odjezdem do celního skladu jsem čekal usazený ve třetí kóji – s pasem v celofánu a trenkách, pokrytý vrstvou sádla, bomba obalená látkou. Byl to závod s časem. Přál jsem si, ať jde na celnici vše bez komplikací, pak bude následovat úprk na Hatě a potom hranice. Slyším hlasy celníků, jeden leze po žebříku na cisternu, pochoďuje po rampičce a kontroluje pečeti, mám tlak na 200, bojím se dýchat. Na konci se zastavuje, je to věčnost. Čekám, kdy utrhne pečeť a otevře víko. Nikdy předtím ani po tom jsem již nezažil takový strach. Pak nastala rajska hudba – kroky se vzdalovaly a já viděl otevřenou cestu ke svobodě.

Pak už vše běželo rychle. Území nikoho, rakouská celnice. Bez zastavení, proč také, důkladné proclení již provedli Češi. Zastávka, otevření víka, čerstvý vzduch, zabalení do deky, příjezd k Waltrovi domů. Po dvou dnech zotavení jsem nasedl do osobáku a odjel po dálnici do Německa. Na hranicích se nestavělo – už tehdy tam fungoval Schengen. Konečně Mnichov, poděkování, popřání si vzájemně hodně štěstí a zdraví. A dál to už je jiná kapitola, neméně dobrodružná. O té snad někdy příště.

Adalbert Rohatec

Chráněná dílna hledá
ženy a muže s OZP,
jednoduchá ruční práce, montážní
práce drobných součástek.
Práce na zkrácený pracovní úvazek
dle dohody, jednosměnný provoz,
věk naprosto nerozhoduje.

Práce v malém, příjemném
kolektivu stabilní firmy.

Místo výkonu práce:
Kaštanová 34, Brno
(u MAKRA směr Tuřany)
Tel. **775 330 122**
info@meta-pyro.cz

EDEN.CZ

Brněnský výrobce nábytku

KUCHYNĚ NA MÍRU

T: 777 765 403

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ

E: kuchyne@eden.cz

NÁBYTEK NA MÍRU

www.eden.cz

Adresa: ul. Rohlenka 260, 664 51 Jiříkovice

*Přeji Vám krásné a klidné
prožití vánočních svátků
a úspěšný rok 2022.*

*Váš šlapanický
realitní makléř*

MgA. Petr Kondler
736 624 315
kondler@nejlepsibydleni.cz

NE Nejlepší bydlení
realitní společnost

PODLAHY HURTA

prodej a pokládka
podlahových krytin

776 332 915

patrikhurta@seznam.cz

koberce, PVC, vinyl a další

zaměření - konzultace

ZDARMA

aromatica
TRADICE Z PŘÍRODY

BYLINKOVÝ OBCHŮDEK

DOPLŇKY STRAVY - KOSMETIKA - EKO DROGERIE - SVÍČKY
VÁNOČNÍ A DÁRKOVÉ BALÍČKY

OTEVÍRACÍ DOBA
pondělí – pátek*
9.30 – 16.30

Masarykovo nám. 101/3 Šlapanice
vchod průjezdem firmy Aromatica

*V PŘÍPADĚ TRHŮ NEBO AKCÍ NA NÁMĚSTÍ
MŮŽE BÝT OTEVÍRACÍ DOBA UPRAVENA.

Sledujte nás na facebooku:

@bylinkovyobchudek

www.aromatica.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Každá koruna pomáhá

Koledující Tři králové vám přinášejí radost a Boží požehnání. Prosíme, podarujte tyto vyslance Charity Česká republika, pomůžete tak lidem v nouzi!

Děkujeme.

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT V NEDĚLI 9. LEDNA OD 18 HODIN NA ČT1

DMS KOLEDA 30 (60 nebo 90)

➔ na číslo 87 777

Trvalá podpora DMS TRV KOLEDA 30 (60 nebo 90)

➔ na číslo 87 777

Cena jedné SMS je 30, 60, 90 Kč. Více na www.darcovskasms.cz

➔ **Finanční dar lze také zaslat na účet: 66008822/0800**

➔ **VS 777966200**

QR Platba

500 Kč

QR Platba

1000 Kč

QR Platba

2000 Kč

QR Platba

volná částka

www.trikralovasbirka.cz

@trikralovasbirka

trikralova_sbirka

NADACE
České spořitelny

Česká televize

Český rozhlas